relief to such of those raiyats whose crops have been washed away and to give relief to those raiyats whose houses have been washed away.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member will be setting up a very bad precedent. We should follow some procedure. The Hon'ble Member may put a short-notice question. The Government will answer it.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—We have hardly three days here.

Mr. SPEAKER.—Tomorrow the Government will answer your question.

Now the House will take up Legislative Business.

KOLAR GOLD MINING UNDERTAKINGS (ACQUISITION) BILL, 1956.

CLAUSES

Mr. SPEAKER.—There is an amendment tabled by the Government to Preamble. That will be taken up at the end. Now-clauses. Clause 2.

*Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home and Finance).—Sir, I move:

> 'That in Clause 2 (a), insert the following words at the end, namely :—
>
> "and 'company' means, any of the companies aforesaid."

As can be seen under the definition clause, we have defined the plural of company. In order to amplify and clarify, I have introduced this amendment to define what a 'company' also means. It may be on some occasions we may like to know what a particular company is by way of definition. It is only clarificatory. The amendment may kindly be accepted by the House.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

> 'That in clause 2 (a), insert the following words at the end, namely:
>
> "and 'company' means any of the companies aforesaid".'

Sri Mulka GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—We are not convinced of the explanation given by the Minister.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Please read the definition in clause 2. We have said 'companies' means, the Mysore Gold Mining of K.G.F. (Private) Ltd., the Champion Reef Mining Company of K.G.F. (Private) Ltd. the Nandidoorg Mining Company of K.G.F. (Private) Ltd., the Kolar Gold Field Power Station of K.G.F. (Private) Ltd. In this clause, the definition of the plural is given. In order to amplify it and make it a little clear, I have said what a company means. It means any of the companies aforesaid.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—It is amply clear even as it is.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—If you go through the Bill, here and there, there are references made to the single company and we have not used the word companies throughout in the tenor of the Bill. That is why the word 'company' also should be defined, by way of abundant caution.

Sri J. MOHAMED IMAM.—There are two other companies—Oorgaum Mining Co., and the Brick Laying Co., which also belong to them. What has happened to these companies ?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—The Oorgaum Mining Co. does not come under this picture at all. It is under liquidation. It comes under the Champion Reef Co.

Sri J. MOHAMED IMAM.—What about the Brick Laying Co.,

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—All those things have been amalgamated.

Mr. SPEAKER.—The question is :

> 'That in clause 2 (*a*), insert the following words at the end, namely :—
>
> "and 'company' means any of the companies aforesaid".'

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

> "That Clause 2 as amended stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 2 as amended was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—There is an amendment to clause 3.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Sir, I move:

'That in sub-clause (3), omit the words "subject to the provisions contained in sub-section (4)";

That in sub-clause (4), insert the words "Unless otherwise expressly provided by or under this Act," at the beginning.'

Sir, the purpose of these two amendments is to make it clear that the provisions of sub-clause (4) should be read subject to the provisions of sub-clause (6). As sub-clause (3) stands at present, it may give rise to some arguments that sub-clause (3) is rendered ineffective either wholly or partially in relation to sub-clause (4). It is just to see that these clauses are read in a proper perspective and to see that no doubt is raised at any stage. I feel this clarification is necessary by way of this amendment in order to make it unambiguous.

Mr. SPEAKER.—The question is:

That (1) in sub-clause (3), omit the words "subject to the provisions contained in sub-section (4)";

'(2) In sub-clause (4), insert the words "Unless otherwise expressly provided by or under this Act" at the beginning'.

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That Clause 3, as amended, stand part of the Bill"

The motion was adopted.

Clause 3, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 4. The question is:

"That Clause 4 stand part of the Bill"

The motion was adopted.

Clause 4 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 5. There is an amendment by Sri D. Venkatesh.

Sri D. VENKATESH (Gandhinagar).—I beg to move:

"That (1) In sub-clause (1), the commas and the words, "and shall continue to do so unless and until his employment under the Government is terminated or until his remuneration, terms or conditions are duly altered by the Government" shall be deleted.

(2) Sub-clause (2) and its explanation shall be deleted.

(3) For the existing sub-clause (3), the following sub-clause shall be substituted, namely.—

"(2) Special provision relating to workmen employed in undertakings which are transferred:—

Notwithstanding anything contained in the Industrial Disputes Act, 1947 (Central Act XIV of 1947) or any other law for the time being in force, no workman shall be entitled to compensation under that section by reason merely of the fact that there has been a change of employers in any case where the ownership or management of the undertaking in which he is employed is transferred, whether by agreement or by operation of law, from one employer to another:

Provided that:—

(*a*) the service of the workman has not been interrupted by reason of the transfer;

(*b*) the terms and conditions of service applicable to the workman after such transfer are not in any way less favourable to the workman than those applicable to him immediately before the transfer; and

(*c*) the employer to whom the ownership or management of the undertaking is so transferred is under the terms of the transfer or otherwise, legally liable to pay to the workman, in the event of his retrenchment, compensation on the basis that his service has been and has continuous not been interrupted by the transfer.

Explanation.—The compensation payable to an Officer or other employee under this sub-section shall be in addition to and shall not affect any pension, gratuity, provident fund money or any other benefit to which the officer or other employee may be entitled under his contract of service."

ಸ್ವಾಮಿ, ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರತಕ್ಕದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂಬ ಮನೋಭಾವನೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೂ, ಈ ಸಭೆಯ ಅನುಮೋದನೆಗೂ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕ ಕರ್ತವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯೇನಿದೆ ಅದು ಸರ್ಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ, ದೃಷ್ಟಿ ಕೋನದಲ್ಲಿ ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆಗಲೇ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿರುವಾಗ ಏಕೆ ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ನನ್ನು ವೇಗ್ ಆಗಿ ಬಿಡಬೇಕು? ಸ್ಪೆಸಿಫಿಕ್ ಆಗಿ ಏಕೆ ನಮೂದಿಸಬಾರದು? ಈ ಒಂದು ವಾದವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಸರ್ವಿಸ್ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ವೆಸ್ಟಿಂಗ್ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಸರ್ವಿಸ್ ಮೇಲೆ ಬರುವ ಆದಾಯ ಅಥವಾ ಪರಿಹಾರ 5ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನ ಒಂದನೆಯ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಬರುತ್ತದೆಯೇ, ಹಿಂದಿನ ಸರ್ವಿಸನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಮೂದಿಸಿಲ್ಲ. Past service is also countable from the vesting date including the previous service put by them in the company ಅನ್ನೋದನ್ನು ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಲ್ಲ.

ಐದನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಎರಡನೆ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.—

> "5 (2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1), or in any contract of service, the Government may, for the purpose of rationalising the pay scales of the officers and other employees of the Companies, alter the terms of service of the officers and other employees as to their remuneration in such manner as it thinks fit, and if the alteration is not acceptable to any officer or other employee, the Government may terminate his employment on giving him compensation equivalent to three months' remuneration, unless the contract of service with such employee provides for a shorter notice of termination."

ಇದರಲ್ಲಿ ರ್ಯಾಷನಲೈಸೇಷನ್ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ತತ್ವ ನೋಡಿದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ರ್ಯಾಷನಲೈಸೇಷನ್ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೆಲವು ಚರ್ಚೆಯಾದಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಕೂಡ ಉತ್ಪತ್ತಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಲೇಬರ್‌ಗಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುವುದು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗದಂತೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡಿ ಇರುವ ಜನರನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡದೆ ಆದಾಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತಾಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತತ್ವವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಅನುಸರಿಸಿರುವ ನೀತಿಯಂತೆ ರಿಟ್ರೆಂಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಇರುವ ಆದಾಯ ಕಡಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸಹ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮತ್ತು ಹಾಲಿ ಇರುವ ಕೆಲಸಗಾರರು ಉಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವ ರ್ಯಾಷನಲೈಜೇಷನ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಲಿನಲ್ಲಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಲೇಬರ್ ಅಥವಾ ಅವರ ಆದಾಯ ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಕೂಲಿಗಾರರನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕದೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಆ ರೀತಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿ ಅಥವಾ ಅವರ ಆದಾಯವನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಿ ಈಗಾಗಲೇ ಅನ್‌ಎಂಪ್ಲಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಇರುವ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಇರುವವರನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ, ಒಂದು ಮನೋಭಾವ ಈ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗಿದೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಾನು ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅನಾಲಜಿ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಾವು ಸ್ಟೇಟ್ ರೀ-ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ನವೆಂಬರ್ ಒಂದರಿಂದ ಅದು ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಲಾ ಯಾರು ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಆ ಸೀನಿಯರ್ ಆಫೀಸರುಗಳು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. As on the date of the reorganisation, on the 1st of November, all the officers and services that would be transferred to the New State would be counted as on the vesting date for the purpose of seniority and other things. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಡ್ರಾಫ್ಟನ್ನು ಈ ಚಿನ್ನದಗಣಿ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಮಾಡಿರುವ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾಡದೆ ಅವರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಅಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸೀನಿಯಾರಿಟಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಬಾರದಂತೆ ಆಫೀಸರುಗಳ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಾರರ ವರ್ಗದವರು ಅನಕ್ಷರಸ್ತರು, ಅವರಿಗೆ ಲಾ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲೇ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ, ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ $\frac{1}{3}$ ಭಾಗದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದು ಈ ಸಂಸ್ಥಾನ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಕಾರ ಕೈಗಾರಿಕೆ ವೃದ್ಧಿಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡ ಕೆಲಸಗಾರರು ಮತ್ತು ರೈತರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ಲಾನ್ಡ್ ಎಕಾನಮಿ ಮಾಡಿ ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಗೊಂದು ಸಲ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಇರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೆ? ದೇಶ ಮತ್ತು ಜನ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಒಂದು ಕನ್‌ಸಿಡರ್ಡ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರದವರು ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತಾವು ಮಾಡುವ ಮನೋಭಾವ ತಾಳಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬಿ. ಟಿ. ಎಸ್. ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮೈನಿಂಗ್ ಬಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಎಸ್ಸೆನ್ಷಿಯಲ್ ಸರ್ವಿಸಸ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸಿವ್ ಆಗಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರ ಈ ದಿವಸ

(SRI D. VENKATESH.)

ರೆಟ್ರಾಗ್ರೇಡ್ ಸ್ಟೆಪ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಇದು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ನೀತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವೆಂಬ ಭಾವನೆ ಯಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ :—

"If a State Legislature passes an Act which is inconsistent with the Parliament Act, to the extent assent is given by the President this will become enforceable and Parliament's Act becomes void."

ಇಂಥ ಒಂದು ತತ್ವವಿರುವಾಗ ಅದರ ಅಡ್ವಾಂಟೇಜ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ದಿವಸ ಇಂಥ ಮಸೂದೆ ತರುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಲೇಬರ್ ಈ ದಿವಸ ದಕ್ಷತೆ ಯಿಂದ ಸಹಕರಿಸಿ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದಿದೆಯೆಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದುರುದ್ದೇಶವಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಕಾರ್ಯತಃ ಮಾಡುವಾಗ ಮೂಲ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರಬಾರದು. ಹಿಂದೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ವಾರ್ಸರವರು ಒಪ್ಪಿದರು. ಆದರೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರು ಮಾಲೀಕರು ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನೊಪ್ಪುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಸರ್ವಿಸ್ ಗ್ರ್ಯಾಚುಯಿಟಿಯನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲೈಜ್ ಆದರೆ ಕೆಳಕಂಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು.

"In the event of nationalisation all the benefits of the Agreement would cease."

ಎಂದು ಕ್ಲಾಜ್ ಹಾಕಿದರು.

ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವಿದೆ ಎಂದರೆ ಕೆಲಸಗಾರರು ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ಕ್ಲಾಜಿನಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಆ ಚಿನ್ನದಗಣಿಯ ಆಡಳಿತವರ್ಗದವರು ಆ ಕಂಪೆನಿಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡದಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿ ಆಡಳಿತವರ್ಗದವರ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಯಾವತ್ತೂ ದೇಶಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನೀದಿವಸ ಅವರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಆರೋಪಣೆ ಅಥವ ದೂರನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ವಾರ್ಸರವರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಒಂದಾದರೆ ಹೊರಗಡೆ ನಡೆಯುವುದೇ ಒಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಈ ದಿವಸ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯನಾಗಿರುತ್ತೇನೆಂಬುದು ನಿಜ. ಆದರೇನಾಯಿತು? ತಪ್ಪಾಗಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿದೆಯೆಂದು ಯಾರೇ ಹೇಳಲಿ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದು ವಿವೇಕವಾದ ಕೆಲಸ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾನೀಗ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಾನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದರೂ I. N. T. U. C. ಲೀಡರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾಳೆ ಇದರಿಂದ ಅನಾನುಕೂಲ ತೊಂದರೆಗಳು ಬಂದೇಬರುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನೀಗ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಆ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ನಾನೀಗ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನೂ ಕೂಡ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ 1956 ನೆಯ ಇಸವಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡಿಸ್‌ಪ್ಯೂಟ್ಸ್ ಮಿಸ್ಲೇನಿಯಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದ ಆಕ್ಟಾಗಿದೆ. ಈ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡಿಸ್‌ಪ್ಯೂಟ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ 1947 ರಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಯಿತು. ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಶ್ರೀ ವಾರ್ಸರವರು ಈ ಕ್ಲಾಜಿನ ಬಗ್ಗೆ ಏನೊಂದು ಸಂಶಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದರೋ ಆ ಸಂಶಯ ನನಗೂ ಇತ್ತು. Even though the continuity of the past services is not taken over by the employer, yet they will be eligible for compensation for the past services ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಶ್ರೀ ವಾರ್ಸರವರೇನು ಕೇಳಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನೇ ನಾನೀಗ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಬಿಲ್ಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇನೋ ಖಂಡಿತ ನಮಗೆ ಈ ಕೂಲಿಗಾರರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ದುರುದ್ದೇಶವೇನೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಹಾಗೆ ಅವರ ಭಾವನೆಯಿರುವಾಗ ಈ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಂದೇಹ ಸಂಶಯಗಳನ್ನೇಕೆ ಅವರು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಾರದು? ಈ ಚಿನ್ನದಗಣಿಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಈ ಮಸೂದೆ ತಾರೀಖು 29-9-56 ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಗೆಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಫಾಯಿಷ್ ಆಗಿದೆ. ಅದರ 5ನೇ ಕ್ಲಾಜ್ 3ನೇ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ.

"Notwithstanding anything contained in the Industrial Disputes Act, 1947 (Central Act XIV of 1947) or any other law for the time being in force, the transfer of service of any officer or other employee of any of the Companies to the Government shall not entitle such officer or other employee to any compensation under that Act or other law, and no such claim shall be entertained by any court, tribunal or other authority."

ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಎಂದರೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡಿಸ್‌ಪ್ಯೂಟ್ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಂಡ್ ಮಿಸ್ಲೇನಿಯಸ್ ಪ್ರೊವಿಜನ್ ಆಕ್ಟ್ 1956 ಪ್ರಕಾರ 20-9-56 ರಲ್ಲಿ ಅದು ಪಬ್ಲಿಷ್ ಆಗಿದೆ. ಕ್ಲಾಜ್ (9) (ಎ) ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಚಿನ್ನದಗಣಿಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಅವರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ನೌಕರರುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮಗೆ ಬೇಡವಾದವರನ್ನು ಅವರು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ನೋಟೀಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಬಹುದೆಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈರೀತಿ ಇದೆ :—

(The Industrial Disputes (Amendment and Miscellaneous Provisions) Act, 1956.)

"9-A. Notice of change—No employer who proposes to effect any change in the conditions of service applicable to any workman in respect of any matter specified in the Fourth Schedule, shall effect such change :—

(*a*) Without giving to the workmen likely to be affected by such change a notice in the prescribed manner of the nature of the change proposed to be effected; or (*b*) within twenty-one days of giving such notice :"

ಈ ನಿಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

[Fourth Schedule-item 10 of the Industrial Disputes (Amendment and Miscellaneous Provisions) Act, 1956] ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :—

"Rationalisation, standardisation or improvement of plant or technique which is likely to lead to retrenchment of workmen."

ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಕಾನೂನು ಈಗಾಗಲೇ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನದಗಣಿ ಮಸೂದೆಯ 5ನೇ ಕ್ಲಾಜ್ 3ನೆಯ ಒಳಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ತತ್ವವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಅಧಿಕಾರವಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿಯಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಈಗ ಮತ್ತೆ ಈ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದುರಭಿಪ್ರಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಆ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹಿತಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಆ ಕಾರ್ಮಿಕ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾಗಿರತಕ್ಕವರು ಹೀಗೆ ಒಂದು ವೃಥಾ ಗಲಾಟೆಯನ್ನೆಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ನಾವೆಂದಿಗೂ ಅಂಥ ಗೊಂದಲಗಳಿಗೆ ಆಂದೋಲನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ–ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕವರೆಂದರೆ ಇಂಥ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಯಾರು ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರೇ ಇಂಥ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಆಂದೋಲನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಆ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಆ ಕಾರ್ಮಿಕವರ್ಗದ ಲೀಡರುಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಎತ್ತಿಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾನೀಗ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಚಿನ್ನದಗಣಿಗಳ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಯಾವ ಒಂದು ಅಡಚಣೆಯೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಆ ಕೆಲಸಗಳು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವಾದುದೆಂಬ ಒಂದು ಘನೋದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾನೀಗ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಆ ಕಂಪೆನಿಯ ಲೇಬರರ್ಸಿಗೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 40 ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳ ಮೇಲೆ ಗ್ರಾಚುಯಿಟಿ ಫಂಡನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ರಿಟ್ರೆಂಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಗ್ರಾಂಟ್ 40 ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳು, ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಸರ್ವೀಸ್ ಗ್ರಾಂಟೆಂದು 29 ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳು, ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು 109 ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಆ ಕಂಪೆನಿಯವರು ಕೂಲಿಗಾರರ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ತೆರಬೇಕಾಗಿದ್ದ 109 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿದುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಹೊತ್ತು ಅವರಿಗೆ 164 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯವೆಂದು ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಆ ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಈಗ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಸೂದೆಯ ಕ್ಲಾಜ್ (5) ರಲ್ಲಿ (2) ಮತ್ತು (3) ನೆಯ ಒಳ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಇಷ್ಟಬಂದವರನ್ನು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದವರನ್ನು ಒಂದು ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಸಂಭಾವನೆಗೆ ಸರಿಹೋಗುವಷ್ಟು ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸದಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ನೀವು ನಮ್ಮ ಈ ಕೂಲಿಗಾರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮಾತ್ರ ವರ್ತಿಸಿದ್ದೀರೇ ಹೊರತ ಆ ಪರಕೀಯರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಯಾವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನೂ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ತಾವು ಈ ದಿವಸ ಬಹಳ ಉದಾರತೆಯಿಂದ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಕೇವಲ 164 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪರಿಹಾರವೊಂದನ್ನೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಈ ದಿವಸ ಆ ಕಂಪೆನಿಯ ಮಾಲೀಕರು ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಫಂಡುಗಳ ಮೊಬಲಗು 109 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹಾಗೇ ಮರೆತು ಅದನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆ ತಾವು ಈ ದಿವಸ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಜೊತೆಗೆ 390 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಹ ಕೊಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಮೊಬಲಗು ಆ ಕಂಪೆನಿಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಬೆಲೆಗಿಂತಲೂ ದುಬಾರಿಯಾಯಿತು.

In the interest of international situation and friendship. ಹೀಗೆ ನೀವೇನು ಬೇಕಾದರೂ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಕೊಡಬಹುದು. Why rob the Indian Peter to pay the British Paul? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪರಕೀಯರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ ಉದಾರಭಾವನೆಯನ್ನೇ ಏಕೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ?

ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಾನು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಕಟುವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಯಾರೂ ತಪ್ಪಾಗಿ ಭಾವಿಸಬಾರದು. ತಾವೀಗ ನಾನು ತಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಆ ಅನುಮಾನಗಳು ದೂರವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂದು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯು ಒಂದು ಭದ್ರವಾದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸದಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಹೆದರಿಸಿ ಈ ವಾದ ಮಾಡಿ ತಾವು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿರುತ್ತೇನೆಂದು ಭಾವಿಸದೆ ತಾವು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved.

"(1) In sub-clause (1), the commas and the words ", and shall continue to do so unless and until his employment under the Government is terminated or until his remuneration, terms or conditions are duly altered by the Government" shall be deleted.

(2) Sub-clause (2) and its explanation shall be deleted.

(3) For the existing sub-clause (3), the following sub-clause shall be substituted, namely :—

"(2) Special provision relating to workmen employed in undertakings which are transferred :—

Notwithstanding anything contained in the Industrial Disputes Act, 1947 (Central Act XIV of 1947) or any other law for the time being in force, no workman shall be entitled to compensation under that section by reason merely of the fact that there has been a change of employers in any case where the ownership or management of the undertaking in which he is employed is transferred, whether by agreement or by operation of law, from one employer to another;

Provided that :—

(*a*) the service of the workman has not been interrupted by reason of the transfer;

(*b*) the terms and conditions of service applicable to the workman after such transfer are not in any way less favourable to the workman than those applicable to him immediately before the transfer; and

(*c*) the employer to whom the ownership or management of the undertaking is so transferred is under the terms of the transferor otherwise, legally liable to pay to the workman, in the event of his retrenchment, compensation on the basis that his service has been continuous and has not been interrupted by the transfer.

Explanation.—The compensation payable to an Officer or other employee under this sub-section shall be in addition to and shall not affect any pension, gratuity, provident fund money or any other benefit to which the officer or other employee may be entitled under his contract of service."

Sri K. S. VASAN (Kolar Gold Fields).—I support the amendment just moved by my Hon'ble friend Sri D. Venkatesh. I fully endorse the arguments adduced except of course the unwarranted aspersions which he cast. I do not want to reply to it here except to say that the boot is on the other leg.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—He said because for temporary gains you gave up something!

Sri K. S. VASAN.—That was because the Mysore Government had forgotten a fact. When you decided to nationalise the mines, you wrote a letter to the Managers and Managing Directors of the Mines detrimental to the interest of the workers and forgot not only the toilers there but also refused to rely on them. Even though there was a longstanding dispute when the Government took a decision to nationalise the mines, the Labour Unions there including myself, mobilised the entire mass of workers and backed up the decision of Government. When the Mining Companies wanted to play a dirty game, the workers opposed the move. Later when they. . . .

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—May I interefere a minute, Sir. I am prepared to place the facts on the Table of the House. What the Hon'ble Member says is not correct and perhaps he has forgotten the facts. When he approached me and wanted me to support their stand by other efforts, I refused but stated that if they have got anything to get justly, I will not come in the way.

1 P.M.

Sri K. S. VASAN.—But for the provocative interruption of the Minister, I would not have replied in this strain.

I fully support the amendment and endorse the arguments advanced in support of that. Yesterday when I

talked on the Bill during the consideration stage, I pointed out that those clauses—(2) & (3) of Section 5 are really unwarranted and even without those clauses the Government would have enough powers to rationalise the scales of pay of the officers and employees if they found it desirable in the interests of the industry. As already pointed out by me and taking into consideration the nature of the industry and the nature of the work, it is not desirable to rationalise the scales of the employees in the near future. I have also pointed out that sub-section (3) of section 5 is really unnecessary in view of the fact that the Central Act *viz.*, the Industrial Disputes Act, 1947 as amended by Act 41 of 1951 by the Parliament, provides for such contingency. My friend Sri D. Venkatesh has already pointed out that that amendment has been passed by the Parliament and has received the assent of the President on the 4th of last month and published in the *Mysore Gazette* also. That amendment was necessitated to handle such contingencies, *i.e.*, when the management of any industrial undertaking is changed either by agreement or by operation of law. There was a doubt prior to that amendment that the workmen could claim compensation for the mere transfer itself. That the mere transfer was meant retrenchment for purposes of compensation. So when this amendment was not there, all the Bills to nationalise such industrial undertakings contained such a provision, similar to this.

Sub-clause (3) of clause 5 of the Bill reads as under.—

> " (3) Notwithstanding anything contained in the Industrial Disputes Act, 1947 (Central Act XIV of 1947) or any other law for the time being in force, the transfer of service of any officer or other employee of any of the Companies to the Government shall not entitle such officer or other employee to any compensation under that Act or other law, and no such claim shall be entertained by any court, tribunal or other authority."

The above sub-clause is unnecessary in view of the fact that the Industrial Disputes Act 1947 stands amended. That amendment clearly not only states that the mere act of transfer is not retrenchment for purposes of compensation but also safeguards the rights and interests of the workers or other employees in respect of their past services. That aspect of it is absent in this sub-clause as well as in the present Bill. The amendment which stands as part of the Act 1947 reads thus:

> " 25FF. Notwithstanding anything contained in section 25F no workman shall be entitled to compensation under that section by reason merely of the fact that there has been a change of employers in any case where the ownership or management of the undertaking in which he is employed is transferred, whether by agreement or by operation of law, from one employer to another."

The safeguards given are—

> " Provided that—
>
> (*a*) the service of the workman has not been interrupted by reason of the transfer;
>
> (*b*) the terms and conditions of service applicable to the workman after such transfer are not in any way less favourable to the workman than those applicable to him immediately before the transfer; and
>
> (*c*) the employer to whom the ownership or management of the undertaking is so transferred is, under the terms of the transfer or otherwise, legally liable to pay to the workman, in the event of his retrenchment, compensation on the basis that his service has been continuous and has not been interrupted by the transfer."

I submit that the amendment moved by my Hon'ble friend Sri D. Venkatesh is just the same. The proviso to section

(SRI K. S. VASAN.)

25FF of the Industrial Disputes Act is quite just and fair and that we should not take away the rights and privileges conferred by the Central Act to the workers of the gold Mines. These workers are legally and justifiably entitled to such privileges and we should not allow anything to take away these. The workers should not be denied the privileges and rights enjoyed by workers elsewhere in the country while taking over the mining undertakings.

Further Sir, the Hon'ble Minister while replying to the debate yesterday has assured us—I know he has assured, that nothing would be done to the detriment of the workers particularly the working population there, deliberately. I am really very grateful to him for the assurance given and I hope that all the sections and the sub-sections of this Act would conform to the assurances given by the Minister. I feel that the amendment just moved should be accepted and the Section 5 should stand with the deletion of sub-section (2), and Section 3 should stand as modified as contained in the amendment just proposed by Sri. D. Venkatesh.

Sir, sub-section (2) of section 5 which reads—

> "(2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) or in any contract of service, the Government may, for the purpose of rationalising the pay scales of the officers and other employees of the Companies, after the terms of service of the officers and other employees as to their remuneration in such manner as it thinks fit, and if the alteration is not acceptable to any officer or other employee, the Government may terminate his employment on giving him compensation equivalent to three months' remuneration, unless the contract of service with such employee provides for a shorter notice of termination."

The very reading of this sub-section shows that whenever such rationalisation is resorted to, it is not going to be more favourable to the workmen or to the other employees because the sub-section indicates that when pay scales are rationalised and such rationalised pay scales are not acceptable to the workmen, their services would be terminated. Then the Central Act—the Industrial Disputes Act— assures that in the event of the transfer of the management either by agreement or by operation of law the terms and conditions of employment would not in any case under any circumstances be least favourable. If this sub-section is allowed, it gives powers to this Government to alter the conditions of work to the disadvantage of these workers. So, I appeal to the Hon'ble Minister incharge of this Bill to accept the amendment and agree to the deletion of sub-section (2) and also to agree to the modification of sub-section (3) of this section.

Sri P. M. SWAMIDURAI (Kolar Gold Fields—Scheduled Castes).—Sir, I wholeheartedly support the amendment moved by my friend Sri D. Venkatesh and the arguments advanced in favour of this amendment. During the discussion yesterday, I made it clear that these sub-sections of section 5 should be deleted. I have not spoken in detail about those clauses pertaining to the deletion; but somehow I indicated that those sub-sections may be deleted. When the Legislature is trying to enact a Bill—it is a sovereign body and no court will question the propriety—when there are provisions in the Labour Act either for nationalisation or for the industrial disputes, why not the Government make use of those labour laws? Instead of that, why should they propose to incorporate a provision in the Bill itself? If this Bill is passed into an Act, no Court can question the provisions of this Bill. With that motto they wanted to introduce this provision here and supersede the Labour Act. That is the intention of the Government. That is why I earnestly appeal to the Government that these provisions may be deleted.

I wanted some clarification also with regard to the termination-gratuity and

other things. The Hon'ble Minister replied in a vague term that nothing would be done detrimental to the workers. If he really meant that, where is the harm in deleting these things? I am a representative of K. G. F. I represent the employees as well as the officers. I do not want to make any discrimination between the officers and employees. If the intention of the Government is to safeguard the interests of the employees, why should they not give an assurance with regard to the termination-gratuity and other things? In spite of the clarification made by the Minister yesterday, that doubt is still lurking in my mind. I wish that the Hon'ble Minister gives an assurance with regard to those doubts. Even after an elaborate explanation by the Hon'ble Minister, several members are arguing in their own way. If an assurance is given, everything will be set at rest and there will be no further argument.

Again Sir, sub-clause (1) of clause 5 reads—

> "......and shall continue to do so unless and until his employment under the Government is terminated or until his remuneration, terms or conditions are duly altered by the Government."

Why should they think of altering the conditions? If they feel like that, there are Labour Acts and they can make use of those Acts though they will have to give change of notice to the Labour Tribunal. Here they want to take away the rights of the Labour Tribunals by incorporating such a power in this Bill. That seems to be the object of the Government if we look into the Bill. If they really want to follow the labour laws, I request the Government to delete that sub-section (1) of Section 5.

With regard to the rationalisation of pay, I have expressed yesterday itself that this will not be in the interests of the industry as well as the labourers. It will cause much inconvenience to the employees if rationalisation is resorted to. If at all you want to resort to it, you make use of the Labour Act instead of having a provision in the Bill itself.

I have submitted yesterday that if it is the intention of the Government to retain sub-section (2) of section 5, I would request them to add a proviso that it will not be least favourable to the employees in respect of their emoluments. The rights and privileges enjoyed by the officers and labourers should be continued unhampered. That is my main ambition. If they want to rationalise the pay scales, as I have already pointed out, let them apply to the Court, apply to the Labour Tribunal and through the Labour Act let them effect any changes they want.

With regard to sub-section (3) of section 5, I submit that it should be completely deleted, or if they want to retain it, let them retain it as suggested by my friend Sri D. Venkatesh; then everything would be all right.

With regard to creation of a fund in connection with the termination-gratuity, the Government may determine that and do the needful. It is no doubt that they have assured that all the privileges hitherto enjoyed would be continued, but there was a doubt in my mind and I put it to the House yesterday itself and the Hon'ble Minister made an assurance which was not quite clear and specific to the point which I mentioned.

It is a point wherein the Government will have deeply considered and thereby the Government will not lose anything. On the other hand, they may gain something, If a fund is created and is kept away from the knowledge of the Government, they will get it back. So let the Government give me an assurance with regard to the creation of the termination-gratuity fund for the benefit of the present employees so that they are met out of the revenue they get. No fund has been separately created. If the Government also is going to do the same thing, let them straight away say that they will do the same thing that was being done by the previous employers.

With regard to the termination-gratuity, Sir, I pointed out yesterday

(SRI P. M. SWAMIDURAI.)

that the workers of the Nandidoorg Mines have constitutionally fought out their case and won an excellent case in the Labour Appellate Tribunal. They got the best benefit out of their case and they are enjoying that termination-gratuity and it is better that the same scheme is extended to all other mines. It is no use continuing the old scheme that is prevalent in other mines. The Government must come forward and say that they will follow the scheme of termination gratuity prevailing in the Nandydoorg Mines where the workers have won their case much to their credit.

With these remarks, I wholeheartedly support the amendment.

*Sri K. PATTABHIRAMAN (Kolar).—Sir, I should not have ordinarily participated in this debate, but for one or two circumstances. One is, it looked to me, Sir, that if one goes through the Bill closely, it appears as it were that the Minister for Labour had yielded to the Minister for the Mines.

Mr. SPEAKER.–It is joint responsibility.

Sri K. PATTABHIRAMAN.—That joint responsibility which we all value so much has woefully been lacking in this important instance. That is one of the reasons which prompted me to speak on the occasion. And I am particularly happy that the Hon'ble Minister for Labour is with us now while I am making these observations.

Sir, in sponsoring this Bill, the Hon'ble Minister has set two standards before us and I congratulate him upon them. One is, for the first time, the State Government is taking over the Gold Mines—I do not purposely use the word "nationalisation", because, alone by myself, I am hesitant to call this Bill 'a nationalisation Bill'. Therefore, I would particularly content myself by using the same expression that has been used in the Bill, namely 'acquisition', legally and otherwise; what I am making out is very material and I hope the spirit in which I am making that remark or observation will not be lost on the concerned quarters. I do not call this a nationalisation Bill; I shall merely call it an acquisition Bill.

While we are saying this, the Hon'ble Minister has set one important standard before us and that is, as this happens to be the first Bill of its kind under which the State is making an acquisition of this kind, he wanted that the law which must ordinarily rule in a venture of this kind, must be of a particular pattern, must be of an ideal pattern. In fact, I want to twit—not with any sense of grievance against the Hon'ble Minister, but I only ask the Hon'ble Minister to see whether he has really set that standard and tried to implement it in the provisions of this Bill and the most eloquent testimony that one can give against that proposition is clause 5 of this Bill.

Sir, one has merely to read clause 5 a little closely to understand what exactly is at the back of his mind. My friend Sri D. Venkatesh has suggested an amendment with which I am in wholehearted agreement and which was very strongly supported by two eminent members of this House. Apart from that, I want to make one or two observations to be considered in the light of the language employed in clause 5. First of all, let us take clause 5. It says:

> "5. Every officer or other employee of any of the Companies, in the employment of the Company immediately before the vesting date, shall in so far as such officer or other employee is employed in connection with the undertaking of the Company which has vested in the State, become as from the vesting date an officer or other employee as the case may be, of the Government and shall hold office therein by the same tenure, at the same remuneration and upon the same terms and conditions..."

That is the language, that is sub-clause (1). The employees of the Mines will continue on the same terms and conditions upon which they were working hitherto. Otherwise there is admittedly and definitely a hiatus and a breach in the course of the service. As a matter of fact, one important

circumstance that induced me to speak is the demand for an assurance from the Hon'ble Minister. There is no question of interrupting the services by the employer. But still, when one looks at the language of sub-clause (1) of clause 5, it becomes very clear, abundantly clear and in my humble opinion, unmistakably clear that except giving a guarantee that terms and conditions upon which they were working shall continue, otherwise there is a termination of service. The apprehension in the mind of Sri D. Venkatesh is very very genuine and there is no difference between termination by the employer because termination has a certain other implication. For instance, a person in service on his termination is certain to get some money compensation. He referred to termination gratuity. Suppose, as things stand now, termination takes place in the ordinary way ; that person under the provisions of the law gets certain benefits and compensation *ipso facto*. But here is a Legislation enacted by which as from the vesting date we guarantee to the employees the same terms and conditions upon which they work. Therefore, I want my friend Sri Swamidurai not to be satisfied by a mere assurance. Personally, I am not so much enamoured of an assurance. Assurances may be given any number of times and in the finest manner, and with great sincerity also. But will they be of any avail ? Therefore, I ask, when we are trying to make a legislative enactment, should the fate and destiny of thousands of workers depend on mere assurances ? I do not question the sincerity behind such assurances, but would it be of any avail ? The language itself must be made clear. I am glad that Sri Venkatesh has given us a way out of this impasse and has suggested the amendment. That clearly shows that there is a lacuna that can be pointed out, that there is a difficulty that is apparent and there is a possibility of conflict by virtue of the language employed in the clause. If the intention of the Government is really the same as I am sure that of every section of the House, there should be no difficulty whatever for the Government to accept the amendment.

Sir, let us look at sub-clause (2) of this clause 5. It reads:

> "(2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1), or in any contract of service, the Government may, for the purpose of rationalising the pay scales .."

The phrase 'rationalising the pay scales' is a very important phrase. I am afraid my friends Sri Swamidurai and Sri D. Venkatesh have harped upon the word rationalisation. Rationalisation in the context in which we hear today is different from the rationalisation in the context in which it is used in this sub-clause (2). Rationalisation of industry means introducing some machinery in order that production may improve and profits may increase. But what is definitely contemplated here is rationalisation in the pay scales. I will give the House one concrete instance. I am afraid in the general context in which the word is used and the context in which Sri D. Venkatesh has used is of no avail. What is contemplated here is 'rationalisation of pay scales'. Suppose a particular man gets Rs. 2 and another gets 12 annas. You feel that there is no rationalisation between the pay scales. You may ask the two rupee-man to work on 12 annas. That is what this language implies. It may be in a fit of generosity that you may not do so. But the Government is trying arm itself with this power under this legislation. In one breath you want to say that the terms and conditions will not vary and in another breath you want to say that we will have rationalisation of pay scales.

MR. SPEAKER.—That is reading too much meaning into the clause.

SRI K. PATTABHIRAMAN.—The phrase is definitely used. Rationalisation of pay scales is the expression employed and I want to have my eyes wide open while I put my seal of approval upon this piece of legislation. If it is the general opinion of this House that this language should be there, I do not quarrel. What I say is, let us have

(SRI K. PATTABHIRAMAN.)

our eyes wide open while we give our approval. It is rationalisation used in a particular context. Suppose there is a particular salary structure already existing designed on a certain principle and you feel it is over-loaded in one or under-loaded in another; you want to rationalise both. I feel I cannot be a party to a legislation of this character which gives wide powers to the Government of the day to rationalise the pay structure. That is exactly what should not be done. It is also further provided in that sub-clause that if the alteration is not acceptable, the compensation that is payable is equivalent to three months remuneration or less whatever it is under the contract. Again the word contract has to be viewe dagainst the background of particular claims which has a particular implication. Because many European officers have come under definite contracts it is possible, you may have that in view when you ,use that word. But it is sufficiently elastic in order to cover other cases. Sri D. Venkatesh has helped us to suggest an amendment to this section which I want the Hon'ble Minister to consider.

The next important circumstance which made me speak is with reference to sub-clause (3) and so far as that is concerned, I wholeheartedly agree with the three Hon'ble Members who have preceded me including Sri Venkatesh. The Industrial Disputes Act, particularly after the amendment referred to by Sri K. S. Vasan, satisfies the purpose and if I have followed the Hon'ble Minister correctly in regard to what he said yesterday in sponsoring the Bill, I feel Sir, it looks as though the objective is the same. While the objective is the same, unfortunately, it happens that the language employed in clause (3) admits of doubt and interpretation. When the objective is the same and is equally to both the parties, it should be very easy for the Hon'ble Minister to accept the amendment so that the language may become unmistakably clear and any doubt or lacuna that may possibly supervene in interpreting the language may be avoided. I must here say that I am also informed that generally labour has not taken kindly to this clause and it cannot be said that their stand is unjustifiable. Taking all this into consideration, I would request the Hon'ble Minister to frankly accept the amendment. I am not impressed by a mere assurance here either from the Hon'ble Minister for Labour or the Hon'ble Minister for Mines.

1-30 P.M.

This is going to be on the Statute Book for all times to come. Therefore I request him to consider this seriously. Let him not consider this as "either the Bill in its form or no Bill at all". I do not want him to develop that attitude. So far as clause 5 is concerned, the fears and apprehensions are genuine and it affects the destiny of a large number of people and my friend Sri Venkatesh has very clearly made out a case as to how, financially speaking, the relief that you are giving to them is not a relief but probably a discomfiture to a large number of labourers. The way in which Government want to implement this will depend on the support and goodwill of the large number of labourers that are working there. Everybody knows and the Government also knows that so far as K.G.F. is concerned, the labour area has always been a problem requiring great and special attention. Any kind of disturbance or any cause for disturbance would nerve it all the more and will strengthen the conflict there. Government must see when great things are going to come up; let us see to bring about conditions where things would become normal, where the New State would have the normal development and no abnormality for reasons whatever. If it is within our power to avoid this abnormality, we must avoid it so that normal conditions may exist when inauguration of the new State takes place. Considering all these, this problem which affects the large number of labour must be solved. Even if I have made a bit stronger remark here and there, let it be forgotten and let them find out a way to accept the amendment of Sri

Venkatesh. I request Sri Venkatesh that he should stand by the amendment as strongly as he moved it. (*Laughter*).

*Sri Mulka GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—Mr. Speaker, I wholeheartedly support the amendment moved by Sri D. Venkatesh and the other three members who gave out well thought out reasons for accepting the amendment. We all know that when this undertaking is taken over by Government, for working up the undertaking, for the development of the undertaking and for the progress of the undertaking we entirely depend upon the 20,000 workers that are now working in these mines. Whatever we do will have its repurcussions among the employees there. The Government was over-generous to the Management with regard to payment of compensation, but they are over-cruel to the workers on whose efforts the success of this undertaking depends. Sri Pattabhiraman has very lucidly exposed the hollowness of this Government and the assurances that they have given to this House.

Sub-clause (1) of clause 5 is contradictory. What has been given in the first part has been taken away in the later part of clause (1), which Sri Venkatesh wants to delete. Sir, I would like to read this clause :

> " Every officer or other employee of any of the Companies (excepting any person holding office as a director, managing agent, adviser, solicitor, consultant or auditor) in the employment of the Company immediately before the vesting date shall, in so far as such officer or other employee is employed in connection with the undertaking of the Company which has vested in the State, become as from the vesting date an officer or other employee, as the case may be, of the Government and shall hold office therein by the same tenure, at the same remuneration and upon the same terms and conditions and with the same rights and privileges as to pension and gratuity and other matters as he would have held the same on the vesting date if this Act had not been passed, and shall continue to do so unless and until his employment under the Government is terminated or until his remuneration, terms or conditions are duly altered by the Government."

These two parts when put together do not make any sense. The promises that have been given to the workers have been taken away and this is a very unhelpful, dangerous and harmful clause to the employees. Sub-clause (2) amplifies the later portion of the sub-clause (1). It reads as follows :

> " Notwithstanding anything contained in sub-section (1) or in any contract of service, the Government may, for the purpose of rationalising the pay scales of the officers and other employees of the Companies, alter the terms of service of the officers and other employees as to their remuneration in such manner as it thinks fit, and if the alteration is not acceptable to any officer or other employee, the Government may terminate his employment on giving him compensation equivalent to three months' remuneration, unless the contract of service with such employee provides for a shorter notice of termination."

Under the Industrial Disputes Act, Sir, whenever the services of an employee is terminated, he is entitled to 15 days wages or salary per year on the number of years of service he has put in. Under this sub-clause he will be entitled to only three months' remuneration which goes contrary to the rights and privileges guaranteed under the Industrial Disputes Act which is a Central Act. Therefore, this sub-clause (2) deserves to be deleted.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—It arises only if the alternative is not acceptable; not otherwise.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—Even then, if the alternative is not acceptable, he is entitled to certain privileges under the Industrial Disputes Act which you are going to take away.

(SRI MULKA GOVINDA REDDY.)

Regarding sub-clause (3), the petition that has been submitted to Government by the Labour Unions of K.G.F. has amply proved that this sub-clause (3) is not only undesirable but also harmful. They have stated that it is also unnecessary. The amended Industrial Disputes Act of 1947 provides ample guarantees to Government with regard to certain matters. When such is the case, this, sub-clause (3) is uncalled for and unwarranted. I wholeheartedly agree with the mover that this sub-clause should be replaced by the following amendment tabled by Sri Venkatesh:

"(2) Special provision relating to workmen employed in undertakings which are transferred :—

Notwithstanding anything contained in the Industrial Disputes Act, 1947 (Central Act XIV of 1947) or any other law for the time being in force, no workman shall be entitled to compensation under that section by reason merely of the fact that there has been a change of employers in any case where the ownership or management of the undertaking in which he is employed is transferred, whether by agreement or by operation of law, from one employer to another :

Provided that —

(*a*) the service of the workman has not been interrupted by reason of the transfer ;

(*b*) the terms and conditions of service applicable to the workman after such transfer are not in any way less favourable to the workman than those applicable to him immediately before the transfer ; and

(*c*) the employer to whom the ownership or management of the undertaking is so transferred is under the terms of the transfer or otherwise, legally liable to pay to the workman, in the event of his retrenchment, compensation on the basis that his service has been continuous and has not been interrupted by the transfer.

Explanation :—The compensation payable to an Officer or other employee under this sub-section shall be in addition to and shall not affect any pension, gratuity, provident fund money or any other benefit to which the officer or other employee may be entitled under his contract of service."

Sir, the amendment moved by Sri Venkatesh is a very reasonable one and it deserves acceptance by this House. Whatever may be the assurance of the Hon'ble Minister now, those assurances would not stand against law that would be prevailing. I therefore entirely endorse the amendment and request this Hon'ble House to accept this.

*ಶ್ರೀ ಎಣ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿ ಗೌಡ (ಹುಲಿಯೂರು ದುರ್ಗ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೆಂಕಟೇಶ್‌ರವರು ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿರುವ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಲೈಫ್ ಇನ್‌ಷೂರೆನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್, 1956ರಲ್ಲಿ 11ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನ ಎರಡನೆಯ ಸಬ್ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ಕೆಲವು ಪದಗಳನ್ನೇ ಇಲ್ಲೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ:

"For the purpose of rationalising the pay scale of employees of Insurance whose controlled business has been transferred to and vested in it or for the purpose of reducing the remuneration payable to employees in cases where in the interest of the Corporation and its policy holders a reduction is called for......" and so on.

ಈ ರೀತಿ ಇಂಥ ಉದ್ಯಮ ಕೈಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ 1954ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಪೆನಿಯವರು ಅವರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳದ ಸ್ಕೇಲನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವಾಗ ಅದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನೇಕರು ಅದು ಅನ್ಯಾಯ, ಆ ರೀತಿ ಸಂಬಳದ ಸ್ಕೇಲನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿದರೂ ಕಂಪೆನಿಯವರು ಸಂಬಳದ ಸ್ಕೇಲುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ಆಗ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದರೇ ಹೊರತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಯಾವ ಅನುಕೂಲವನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಯುತರುಗಳಾದ ವಾರ್ಸನ್‌ರವರು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ ದೊರೆಯವರು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಆಗ ಕಂಪೆನಿಯಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟರಾಗಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭವಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವುದು ಅನ್ಯಾಯ

ವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಆ ದಿವಸ ಅವರು ಒಪ್ಪಿದರು. ಅಂಥ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭ ಈ ದಿವಸ ಇದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಇಂಡಿಯನ್ ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೂ ಆ ದಿವಸ ಅನೇಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ ದೊರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ರೀತಿ ಸಂಬಳದ ಸ್ಕೇಲುಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಸ್ವರಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಖರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವುಂಟಾಯಿತು. ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಕೂಡ ಟಾಪ್ ಹೆವಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿ ಕಂಪೆನಿಯ ಖರ್ಚುವೆಚ್ಚ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಖರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಇತರ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯಾವ ಕಂಪೆನಿಗಳಿಗೇ ಆಗಲಿ ಈ ಚಿನ್ನದಗಣಿ ಕಂಪೆನಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಂಥ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾವ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲೂ ಇಂಥ ಪೇ ಸ್ಕೇಲುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕಾದದ್ದು ಆವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಹಾಗೆಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಕೂಲಿಗಾರರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿದೊರೈಅವರೂ, ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಪಾರ್ಸನ್‌ರವರೂ ಬಹಳವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಕೂಲಿಗಾರರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಕನಿಕರ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವರಷ್ಟೇ ಕನಿಕರ ಅವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಹ ಇರುತ್ತೆಂದು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಭರವಸೆಕೊಡಬಲ್ಲೆನು. ಆದಕಾರಣ ಅವರು ಈ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುವುದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬಿಡಿ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದಿವಸ ಕೊಡತಕ್ಕ ಭರವಸೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಅವರು ತಮ್ಮ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಗು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಇತ್ತ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರದವರಾದರೂ ಆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ಸಾಗರ-ಹೊಸನಗರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಗಣಿಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಸೂದೆಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ವೆಂಕಟೇಶ್‌ರವರು ಸೂಚಿಸಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್‌ರವರು ತಮ್ಮ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಯಾವ ಕಾರಣಗಳಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಚಿನ್ನದಗಣಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಎಸ್. ಪಾರ್ಸನ್‌ರವರೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿದೊರೈಅವರೂ ಕೂಡ ಆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಆ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮುಖಂಡರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೊಂದು ಮನವಿಯನ್ನೂ ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮನವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಆ ಮುಖಂಡರುಗಳು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೂ ಕೂಡ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್‌ರವರು ತಂದಿರುವಂಥ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಕೋಲಾರಜಿಲ್ಲೆಯ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾದಂಥ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್‌ರವರೂ ಸಹ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಮೋದಿಸದಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೆನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರಾದ ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕಾರವರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಶ್ರೀ ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತ ಈ ಕ್ಲಾಜು ಬಹಳ ಆವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಇನ್ಷೂರೆನ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಇಂಥ ಒಂದು ಕ್ಲಾಜಿತ್ತು, ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲೂಕೂಡ ಅಂಥ ಒಂದು ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಈ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಸಂಬಳದ ಸ್ಕೇಲುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಈಗ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ಅವರ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಯ ಶಿಸ್ತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಅವರು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದರೂ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮುಖಂಡನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಅದನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಹೌದು. ಅವರು ಹಾಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕ ಪಂಗಡದ ಮುಖಂಡರಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರ ವಾದ ಈ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಾಟಕವೆಂದು ಆಗಬಾರದು. ಆದರೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಈ ಹೊತ್ತು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಭರವಸೆ ಮತ್ತು ಆಶ್ವಾಸನಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಬರವಣಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದಾಗ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿದರ್ಶನಗಳೆಷ್ಟೋ ಇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಲೌಡ್‌ಸ್ಪೀಕರ್‌ಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಇಂಥಾದ್ದೇ ಒಂದು ಕ್ಲಾಜಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅಂಥ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೇನೂ ಅವಕಾಶಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ಆ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಯಾರೋ ಕೆಲವರು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಿಲೋನ್ ಮತ್ತು ಪಾಕೀಸ್ತಾನದ ರೇಡಿಯೋಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಅಂಥಾ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಮೊಟಕುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಮಗೊಂದು ಅವಕಾಶಬೇಕಾಗಿದೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಒಪ್ಪಿಗೆಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದರು ಆದರೆ ನಮಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ದಿವಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಂಥ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.)

ಭರವಸೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ಆ ಕಾನೂನನ್ನು ಹೇಗೆ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿರತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲವು ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಆ ಕಾರ್ಮಿಕರೂ ತಮ್ಮ ಶತಮಾನಗಳ ಶ್ರಮದಿಂದ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಂಥ ಮೂಲ್ಯವಾದ ಹಕ್ಕುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ದಿವಸ ಅವರು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಂಥ ಹಕ್ಕುಗಳು ಅವರ ತಮ್ಮ ಮೂರು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅವಲೋಕಿಸಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಒಂದು ತೀರ ಸಣ್ಣ ಹಕ್ಕಿಗೂ ಕೂಡ ಅವರು ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ತೆತ್ತಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ರಕ್ತವನ್ನೂ ಸಹ ಚೆಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಪುನವರಿಕೆಯಾಗದೆ ಇರದು. ಆದರೆ ಅವರು ಈ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಉಜ್ವಲವಾದಂಥ ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟೇ ಉಜ್ವಲವಾದ ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಈ ಕೆ. ಜಿ. ಎಫ್. ಗಣಿಗಳ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲೂ ಆ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿರುವರು. ಆದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಗಣಿಗಳ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದವರು ಈ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸತಕ್ಕ ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ ಈ ಗಣಿಗಳ ಉದ್ಯಮವೇನಾದರೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅನಂತರ ಕಾರ್ಮಿಕವರ್ಗದವರಾದ ನೀವು ಇಂದು ನಾವು ಕೊಡುತ್ತಿರುವಂಥ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಆ ಕಂಪೆನಿಯವರು 20 ಸಾವಿರ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಈ ಒಂದುಸೋಗಿನಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲು ಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಕಾರ್ಮಿಕವರ್ಗ ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡದೆ ತಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿಮಾನ-ರಾಜ್ಯಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆಕೊಟ್ಟು ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ಗಣಿಗಳ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಬಹು ಸುಲಭವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಾಯಿತು ಎನ್ನುವ ಅಂಶವನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಯಾರೂ ಮರೆಯಬಾರದು. ಆ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಹಾಗೆ ನಿರ್ವಂಚನೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿರುವಾಗ ನಾವು ಇಂಥ ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವಾಗ ಅವರ ಹಿತವನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದು ವಿಹಿತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶ ಇನ್ನೂ ಒಂದಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸಗಾರರ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯನ್ನರು—ಐರೋಪ್ಯರು ಮತ್ತು ಆಂಗ್ಲೋ ಇಂಡಿಯನ್ನರು ಎಂದು ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಮೂರು ಪಂಗಡಗಳವರಿಗೂ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರೇ ಸೌಕರ್ಯಗಳವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ತಾರತಮ್ಯವಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ. ಅಂತೂ ಈ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಈ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೇಲು ಇನ್ನೊಂದು ಕೀಳು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ಭೇದವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ತೊಡೆದುಹಾಕಲೇಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಅಗತ್ಯವಾದುದು. ಈ ಡಿಸ್ಕ್ರಿಮಿನೇಷನ್ ಕೂಡಲೇ ಕೊನೆಗಾಣಲೇಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾರದೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಕ್ಲಾಜ್ (5)ರ ಒಳ ವಿಧಿ (2) ಮತ್ತು (3)ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅಂಶ ಆ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹಿತವನ್ನು ಮೊಟಕುಮಾಡತಕ್ಕವುಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಗಣಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನಂತರ ಯಾವ ಕಾರ್ಮಿಕನನ್ನಾಗಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ರಿಟ್ರೆಂಚ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸನ್ನಿವೇಶ ಉಂಟಾದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಶಾಸನಬದ್ಧವಾಗಿ ಬರತಕ್ಕ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಏನಿರುತ್ತದೋ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರ ಯಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಸಂಭಾವನೆಗೆ ಸಮನಾಗುವಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನೆ ತಾನೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬ ಕಾರ್ಮಿಕ ಅವನು useless ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದಾಗ ಅಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ನಮಗೆ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರಯುತವಾದ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಹಾಗೆ ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಒಂದುವೇಳೆ ಅವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಇದೆಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಬಳಿಕ ನಾಳೆ ಅವರು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಕೂಲಿಗಾರ ತಮಗೆ ಬೇಕಾಗದವನೊಬ್ಬ ಇದ್ದಾಗ ಅವನನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆಯಲೇಬೇಕೆಂಬ ನೆಪಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು useless ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವನೆಂದು ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು ? ಇಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶ ನಾಳೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆಂದು ನಾವು ಈಗ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಹೀಗೆ ಕಾನೂನು ರಚಿಸುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿತ್ತರೆ ಮುಂದೆ ಅದರಿಂದ ಅನೇಕ ಹಾನಿ ಅನರ್ಥಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಇಂಡಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಉದ್ಯಮಗಳು ಸರ್ಕಾರದವರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅಂಥಾ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಅವಕಾಶ ಆ ಖಾಸಗೀ ಉದ್ಯಮಗಳವರಿಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಮಿಕರು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಬಗ್ಗೆ ವಿವಾದ ಉಂಟಾದಾಗ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಟ್ರೈಬ್ಯುನಲ್ ಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನ್ಯಾಯ ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡಿಸ್‌ಪ್ಯೂಟ್ಸ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅವಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮನೋಭಾವವೇನಿದೆ ಯೆಂದರೆ ಇಂಥಾ ಒಂದೊಂದು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡಿಸ್‌ಪ್ಯೂಟ್ಸ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡಿಸ್‌ಪ್ಯೂಟ್ಸ್ ಆಕ್ಟನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಗೀಕಾರಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ವಿಧಿಗಳನ್ನೇ ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅವುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರದೆ ಕೈಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಾವೇ ಒಂದು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪಾಲಿಸಿ ತೀರಾ ತಿರೋಗಾಮಿಯಾದದ್ದು. ಪ್ರಗತಿಗಾಮಿಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿಲ್ಲ. . .

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಇದು ಪ್ರಗತಿಗಾಮಿ ಸ್ವರೂಪದ್ದು.

2 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಖಂಡಿತ ಅಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೇ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಆ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಹೋರಾಟಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಶಿವಾಯಿ ಈ ದಿವಸ ಈ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡಿಸ್‌ಪ್ಯೂಟ್ಸ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಯಾರೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಒಂದು ಕನಿಕರದಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಯಾರೂ ಮರೆಯಬಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕರುಣೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯ. ಕರುಣೆ ಇರಬಹುದು. ಅನೇಕವೇಳೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿಗೆ ಕರುಣೆ ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಕಾನೂನು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಯಾವಯಾವ ವಿಧಿಗಳಮೇಲೆ ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಅವರು ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕರುಣೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲಿ ಏಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡಿಸ್ಪ್ಯೂಟ್ಸ್ ಆಕ್ಟಿನಬಗ್ಗೆ:

> (3) "Notwithstanding anything contained in the Industrial Disputes Act, 1947 (Central Act XIV of 1947) or any other law for the time being in force, the transfer of service of any officer or other employee of any of the Companies the Government shall not entitle such officer or other employee to any compensation under that Act or other Law, and no such claim shall be entertained by any court, tribunal or other authority."

ಇದು ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ? ಇಷ್ಟು ಹೇರಳವಾದ ಅಧಿಕಾರ ಎಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಯಾರೂ ಈಗಿನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಏನಾದರೂ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಚಳವಳಿಯೇ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಾಗ, ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಹಿತದಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಜಾಗ್ರತಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತೇ ಹೊರತು, ಇಂಥ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಪಾಸ್‌ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಇವತ್ತು ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವನ್ನು ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್‌ರವರೇ ಹೇಳಿದರು. ಅದೂ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಹೇಳಿದರು. ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪಕ್ಷ ಎಂದು ನಾವೆಲ್ಲ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಾರ್ಟಿ ಹಿತವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ನ್ಯಾಯ, ಅವರು ಹೇಳುವುದು. ಪಾರ್ಟಿ ಹಿತವೂ ಬೇಕಲ್ಲ !

ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮೊದಲನೆ ವಿಧಿಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕಾ ಗೋವಿಂದರೆಡ್ಡಿಯವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಮೊದಲನೆ ಮತ್ತು ಎರಡನೇಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊಟಕುಮಾಡಿ ಎರಡನೇ ಮತ್ತು ಮೂರನೇ ಕ್ಲಾಸನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹಿತ ಬಹಳವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ದಯೆ ಮತ್ತು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಂಥಾ ಆಶ್ವಾಸನೆಯ ಮೇಲೆ ಬಹುವಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಎಂದಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ನಾವು ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುತ್ತಾಯಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸಭೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ, ಭಂಗಾರದ ಗಣಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಹಿತಗಳನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ದಯಾದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಅದು ತಪ್ಪು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ 3ನೇ ಒಳಕ್ಲಾಸನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವು ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಹಳ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯಮಾಡಿ ಬೇರೆಯವರ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ತಾರತಮ್ಯವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಅವರನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡುಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹಿತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ರಾಜ್ಯದ ಹಿತ. ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಗಣಿ ಉದ್ಯಮ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ಅಂಶ. ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಈ 5ನೇ ವಿಧಿ ಏನಿದೆ ಇದನ್ನು ಸೂಕ್ತ ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಯಾವ ಬಾಧಕವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೆಂಕಟೇಶ್‌ಅವರು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆಯ ಮೇಲೆ ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ನನ್ನ ಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Now the Minister will reply.

*Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home and Finance).—Sir, I have heard with very great attention to the various arguments advanced by the Hon'ble Members in support of this amendment as well as the argument of my friend Sri Huchmasthy Gowda as to why it should not be supported. I am extremely surprised to find that there is so much of, if I may say so, unjustified suspicion about the motive of this Government in regard to the provisions of this clause. I for one fail to understand as to the reasons that prompted my friends to look at the Government with this eye of suspicion, which is absolutely unfounded. Well, my friend

(SRI H. SIDDAVEERAPPA.)

stated that similar provisions are made in other nationalised Bills like the Life Insurance Corporation Act and also the Air Corporation. I am not going to justify these clauses merely on the ground that these provisions are found there. Far from it. But there are very good convincing and cogent reasons as to why these clauses have been put in here and if I may say so, deliberately. If one sees the history of the working of these mines and as mentioned by Sri Gopala Gowda himself, huge disparities exist in the pay scales between section and section and various other things and in some cases not only discriminatory but pure nepotism, if I may use the word, in one or two cases. While taking all these facts into consideration, no Government can allow injustice to continue; no Government can allow things to continue in the same manner—although we inherit some of those liabilities and other things—provided we feel there are certain things which, ought to be rectified, why should you suspect that the Government is going to use this as a weapon or an engine of oppression. So far as the common man is concerned, *viz.*, the poor labourer that toils there, I can assure you, I am more sympathetic than any one of you. I am not making mere pretension when I say that. If you see the provisions of the report that is contained at pages 41 and 42, you can see how in spite of various protests and emphatic protests made by this Government the Companies went on swelling the cost of production with the result that what stood on 1949 by way of salary, wages, etc., were totally different. It was unrealistic and the cost of production enormously swelled up with the result that it was found impossible to manage with things unless and until a certain rationalisation was set in. I can give you one instance. In the case of covenanted staff which you know, may be counted in small number, the expenditure in 1949 was Rs. 25·83 lakhs; whereas for the same staff the cost in 1953 was Rs. 25·09 lakhs. In the case of monthly rated staff in 1949 the cost was Rs. 16·88 lakhs and the same swelled up to Rs. 29·00 lakhs 1953. In the case of labour it was Rs. 155·62 lakhs in 1949 and Rs. 185·79 in 1953. There are certain other commitments also which have been made in spite of my protests. My friend Sri Vasan was rather uncharitable in his anxiety to condemn my friend Sri D. Venkatesh. He forgot as to how I helped him in order to get that temporary relief. There the points were like this: For the first time the Companies wanted to swell and take the consent of the Mysore Government in order to give benefit of this termination gratuity. In the case of two Companies when they swelled the other expenditure, not only they did not consult us in spite of our protests but they did it also. But here for reasons best known to themselves, I know the brain that was working behind, they wanted my consent. I could not have been so foolish as to give my consent in the case of an isolated act at a time when our relationship was far from being happy and when I was thinking of nationalising these mines and at that time had I only written a letter to them not to do it, they could not have got this benefit. Do not forget that. It is now very easy to say that Government wants to bring in politics or putting some sort of impediments. It is not true. I said, 'It is up to you to take any decision you like. Whereas in the case of various other commitments you never consulted us, but in this particular case you want to consult us.' That is the stand I took and rightly so. It does not lie within the mouth of my friend that the Government stood in the way of their getting any benefit.

Now I can give you an assurance that whatever may be the reasons or the circumstances under which it was done, it is a matter that will have to be carefully examined by Government. And I have made it very clear that the terms of service will not be in any way disadvantageous, other things being equal, because for the simple reason that there is change in the management. Please mark the words "other things being equal". Take the clause as it is. What is it we have done? In sub-clause (1) I have guaranteed the services of

the officers or other employees of any Companies (excepting any person holding office as a director, managing agent, adviser, solicitor, consultant or auditor)" because they do not come under that category. Whereas in the case of others, we say "as from the vesting date any officer or other employee, as the case may be, of the Government" they may be, treated as servants of Government "and shall hold office therein by the same tenure, at the same remuneration and upon the same terms and conditions and with the same rights and privileges as to pension and gratuity and other matters as he would have held the same on the vesting date if this Act had not been passed, . . ."

What is there here to say that what has been given to you will be taken away. I would like to submit whatever may be the reasons under which you might have agreed for certain conditions or reservations being put in here, and then it is no doubt true by interpretation it can be said that, as soon as the Companies are nationalised, in the case of these two other Companies, they lose the benefit of the termination gratuity. That is a fear which I would request you to dispel from your mind.

Whatever may be the causes under which you agreed to it, there are other reasons apart from legal. The case of Nandydoorg has been mentioned here in the petition that has been given to the Hon'ble Speaker. There is a statutory provision guaranteeing termination gratuity. The case of others is not there. Let us examine and see if there is any difference between Nandydoorg and others and we shall try to rationalise. It shall not be our endeavour to deprive them of the benefits if morally they have accrued to them.

Regarding the other points and more particularly to the phrase which had been very much opposed, namely, "...shall continue to do so unless and until his employment under the Government is terminated or until his remuneration, terms or conditions are duly altered by the Government.", I am not mincing words. I have deliberately used from. There may be a case where it may be necessary to terminate the services of A, B, C or D in the interests of the Company and in the interest of smooth working of the Company. Therefore, the only measuring rod would be whether his continuance in the service of the Company is in the interest of the Company or not. You may say that Government will be clothed or armed with enormous powers or that they may use it in a very arbitrary manner or otherwise. But no Government will work it in that manner. Hedged in by various other clauses and various other considerations if Government takes a stand, they have to justify it. They cannot act arbitrarily, capriciously or in any manner which may be questioned in any way. Therefore, that saving clause is absolutely necessary and essential. Take for instance the case of an individual who may be, on account of some discriminatory treatment, drawing a salary of Rs. 1,000 which he does not justify by reason of the work turned out by him, or that he is not entitled to it for any other reason, is there anything wrong for the Government to say, "You do not deserve more than Rs. 500 ; accept Rs. 500 or quit service". What is wrong in it? It is for the management to decide. There are various historical and other reasons, peculiar circumstances and peculiar conditions under which services are there in the K.G.F. Company, and this provision is absolutely necessary in order to make the administration smooth. my friends who are sitting opposite to me, they must be the first to agree with me on a clause of this nature which is absolutely essential. I do not know for what reason they opposed it. It is subject to various conditions. Supposing in a particular case, some fixation of some pay is necessary. You know how these things are managed. They will not do it by a stroke of pen. It will be subjected to examination, scrutiny and careful and thorough study and whatever is necessary, we will have to do. What happens, if you take away that clause ? The whole thing, lock stock and barrel will be lugged in. They may say, have recourse to labour laws. It is a process of delay and if

(SRI H. SIDDAVEERAPPA.)

you want to take a quick decision, it will not be possible under the labour laws. Government will have to take quick decisions in order to improve the working at the earliest stage. This clause has therefore been put in with a view to empower the Government to use it in a rather discreet manner, in a proper way and only when an operation is absolutely necessary, and not capriciously or in any arbitrary manner.

Take sub-clause (2): it has been asked, why sub-clause (2) should remain. I have already adduced the reasons as to why that provision is necessary when I made my reply to the general debate yesterday. What happens, if the clause is there? As I have already said, we will not have any power to set right matters, when they go wrong. I want to make it again clear. This may not perhaps in the actual working apply to the general bulk of what we call labourers, those who actually toil there on the field. But in some cases it may be necessary. Let not undue panic be created in the minds of people, that it is there like the sword of Democles hanging with some ulterior object or purpose. Far from it. Apart from not trying to be discriminatory, I have been careful to see that there is no discrimination between Indian and European officers about the terms of service. There is no question of coercing anybody. Likewise Government also should not be coerced into any course of action and should not be pinned down to any particular position. This question will have to be examined from that aspect and your doubts will be cleared when you read the explanation.—

> "*Explanation*.—The compensation payable to an officer or other employee under this sub-section shall be in addition to and shall not affect any pension, gratuity, provident fund money or any other benefit to which the officer or other employee may be entitled under his contract of service."

That explanation will give you all the satisfaction that you want, provided it is read in its proper context.

Regarding sub-clause 3, the whole purpose of this clause is this. The Company wants to sever its connection as soon as we nationalise it. Under the provisions of the Industrial Disputes Act, 1947, certain rights are given to the employers in the case of termination, for whatever may be the reason, some action lies against the employer. But here, the termination of services will not be due to any act of the present employer. It is due to the act of the Government. When such is the position, there is no justification whatsoever to hold the former employer responsible for the termination of services due to an act of the State. I therefore feel that the clause is necessary in order to give that sense of protection to the original employer and it is absolutely essential.

While discussing this clause, I never expected that so much material would be put in, which may create an impression in the mind of the public that the Government have certain motives, veiled motives in putting in this clause. Particularly, when all the labour leaders and our friend Sri Pattabhiraman took part and said that it has been put in with some purpose, it is likely to create an impression in the minds of the labour and I feel that there is something to scare them. It is far from truth. I may tell them: "Be generous to the Government and do not try to pick holes where there is none."

Sri K. PATTABHIRAMAN.—Government is changeable from 1st November.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—But Government is a continuing process. It is nothing uncommon for lawyers to try to find out what is the intention of the Legislature by looking into the proceedings of the day.

In order to safeguard the interests of the Company, for its better and efficient management, this clause has been put in. I request the labourers to dispel from their mind any kind of doubt that may be haunting them due to some anticipation of what may come or may not come. Particularly, I request my friends to tell them that

there is no substance for their apprehension.

I do not think that this is a clause which can be used for party or political purposes. Let us not doubt it.

Sri K. PATTABHIRAMAN.—That charge against me does not stand.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Against no individual, more particularly, let me make it clear, not against Sri Pattabhiraman.

This is a clause which contains some wholesale provision and Government may utilise these powers only in case of need and not otherwise. That also, if you make it clear, I see no reason why any ody should look askance at it.

I am sure that my friend Sri Venkatesh will be satisfied with this explanation and has understood that there is no difference between myself and him, so far as certain cardinal principles are concerned.

With this assurance, I once again, request him to be good enough to withdraw his amendment.

Sri D. VENKATESH.—I am in a helpless position. I seek the permission of the Assembly to withdraw my amendment.

(When leave for withdrawal was asked, there were certain dissenting voices.)

Mr. SPEAKER.—Since there are dissenting voices, I have to put the amendment to vote: The question is:

"(1) In sub-clause (1), the commas and the words, "and shall continue to do so unless and until his employment under the Government is terminated or until his remuneration, terms or conditions are duly altered by the Government" shall be deleted.

(2) Sub-clause (2) and its explanation shall be deleted.

(3) For the existing sub-clause (3), the following sub-clause shall be substituted, namely:—

"(2) Special provision relating to workmen employed in undertakings which are transferred:—

Notwithstanding anything contained in the Industrial Disputes Act, 1947 (Central Act XIV of 1947) or any other law for the time being in force, no workman shall be entitled to compensation under that section by reason merely of the fact that there has been a change of employers in any case where the ownership or management of the undertaking in which he is employed is transferred, whether by agreement or by operation of law, from one employer to another;

Provided that:

(a) the service of the workman has not been interrupted by reason of the transfer;

(b) the terms and conditions of service applicable to the workman after such transfer are not in any way less favourable to the workman than those applicable to him immediately before the transfer; and

(c) the employer to whom the ownership or management of the undertaking is so transferred is under the terms of the transfer or otherwise, legally liable to pay to the workman, in the event of his retrenchment, compensation on the basis that his service has been continuous and has not been interrupted by the transfer.

Explanation.—The compensation payable to an officer or other employee under this sub-section shall be in addition to and shall not affect any pension, gratuity, provident fund money or any other benefit to which the officer or other employee may be entitled under his contract of service."

The motion was nagatived.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That Clause 5 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 5 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—There are no amendments to clauses 6, 7, 8 and 9.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—I will oppose clause 9.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That Clauses 6, 7 and 8 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clauses 6, 7 and 8 were added the to Bill.

Mr. SPEAKER.— Clause 9.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.— I will speak on clauses 9 and 10, Sir.

Mr. SPEAKER.—There is an amendment to clause 10. The Hon'ble Member may confine himself to clause 9 only.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.— I oppose this clause 9, Sir. Under clause 9 the compensation for acquiring this undertaking has been provided. Under this clause, B. 164 lakhs is going to be paid for acquiring these undertakings. As I have said yesterday and also on the day on which the Report of the Committee that was appointed by the Government to go into the Agreement entered into between the Companies and the Government, was discussed. These Companies have received back by way of dividends and other processes 40 times the amount that they have invested and it is therefore undesirable to undertake to pay any compensation to these Companies. Further Sir, a loose talk was made out that by paying such huge sum, we can earn the good-will of foreign countries and especially Britain. The Governmentof the U.K. I am sure has not invested any moneys in these Companies. Whatever moneys have

2-30 P.M.

been invested have not been invested by the people at large. Some individual enterprisers have invested their money in these undertakings. Therefore, by acquiring this undertaking., it does not mean that we are crossing the limits of our sovereignty and we are infringing the international right of any country. I therefore feel that the question of international relationship or the good-will of foreign countries do not come into the picture at all and those extraneous arguments that have been put forward by some friends justifying this excess amount of compensation for acquiring this undertaking does not deserve any consideration at our hands. I oppose this section totally.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಿನ್ನೆ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡಬಹುದು, ತಿರಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ತಿರಸ್ಕಾರಮಾಡಿದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಭಯವಿದೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ ಎಂದು ಕಂಡೀಷನ್ ಹಾಕಿದರೂ ಅನೇಕರು ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಒಪ್ಪಿದರೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆಮೇಲೆ ಹಿಂದಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದೆರಡು ಸಂಶಯ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಅವರೂ ಈ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ನೆಗೋಷಿಯೇಷನ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ 119 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿರಬೇಕೆಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಈಗ 164 ಲಕ್ಷ ಕೊಡಬೇಕು, 45 ಲಕ್ಷ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಮ್ಮ ದುರದೃಷ್ಟ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರಾಗಿ ಬರತಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ ಬಂಡವಾಳಗಾರರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿರುವವರು. ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಂಡವಾಳಗಾರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು 119 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಈಗಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬರೆದ ಕಾಗದವನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳಿದೆ, ಅದನ್ನು ತಾವು ಕೇಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕೇಳಿದ್ದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:—

"We leave it to you to decide the quantum of compensation."

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಭಾರಿ ಹಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುವ ಪರಿಹಾರ ದುಬಾರಿಯೆಂದು ಹಿಂದೆಯೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಬೇಕಾಯಿತು. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಪರಿಹಾರ ಗೊತ್ತುಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮುಂತಾದ್ದನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪರಿಹಾರದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೆ 119 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಾಸನ್ನು ಸಹ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಬಾರದು. ಅನೇಕರು ಅವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗದೆ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಹಣ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಭಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Yesterday I made an elaborate statement on the floor of the House. ಈಗ ಶ್ರೀ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೇನು ಮುಸುಗಿನೊಳಗಿನ ಗುದ್ದು?

ಯಾರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ ? ಎಲ್ಲಿ, ಏನು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—It is absolutely a matter for presumption. If I can expand it, the Government once made up its mind to pay only 119 lakhs and this was also approved by the Central Government and by the Central Cabinet.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—You are saying it on assumptions. What is the authority to show that the Central Government had agreed to that ?

Sri L. SIDDAPPA (Chennagiri).—The authority is not less than the Ex-Chief Minister.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I rise to a point of order. I have made it very clear yesterday that there need be no hush hush about it. My friend is an elder ; when he makes a statement that there was 'prabhava' let him come out. What is that 'prabhava' ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಗೈರೆಯವರು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ್ದಾರೆ.

*Sri V. M. MASCARENHAS (St. John's Hill).—Mr. Speaker, I am rather surprised to hear even after the assurance given by the Hon'ble Minister yesterday and with the long statement that he made that some of the members, specially of the Opposition, still speak so disparagingly about this quantum of compensation. The Hon'ble Minister made it very clear that, though 119 lakhs was the agreed figure in the first stage, for various reasons he enumerated, it was found necessary to agree to the sum of 164 lakhs. Sri Mulka Govinda Reddy always talks of dividends. He says that dividends have been paid 70 times over the Companies' capital. I should like to tell him that dividend has no connection at all with the market value of the Company. For instance, the Government Soap Factory has earned 72 times its capital. Could anybody go to Government and say : you have earned so much and now hand it over free. You would call him insane. The value of a concern should be judged by its productive capacity and by its stock position. Dividends are paid if the profits are high and no dividend is paid if there are no profits. The concern of the Government was to assert the Companies' value judged from the market value. From all standpoints, the figure of 164 lakhs could not only be considered fair but might be considered as being slightly on the low side.

SOME MEMBERS.—No, no.

Sri V. M. MASCARENHAS.—The Hon'ble Minister made it clear to you that to-day the stocks in the yards of the Mining Companies are worth 164 lakhs. If that is the case, what is the full value you pay ? If there is stock in the Company to the extent of 164 lakhs, the compensation now proposed to be paid is not at all excessive. Anybody who knows stock and trade will tell you that. We should congratulate the Government for having given a just, fair and generous treatment to the Companies.

Sri L. SIDDAPPA.—Unduly generous.

Sri V. M. MASCARENHAS.—Not at all because you must realise that a fourteen-year lease has been withdrawn from the Companies, the compensation for which alone could have been 200 lakhs. Over and above that, the entire assets from stock, barrel to the last pin come to the Government. Can we by any means say that the compensation of 164 lakhs for the entire property is on the high side ? I for one do not believe it. I suggest that clause 9 should remain in tact and there should be no change.

Sri K. S. VASAN.—Sir, I rise to oppose clause 9 with the full knowledge that the majority of the members are going to vote for this section. The Government have already agreed to this quantum of compensation, agreed with the Central Government along with the Mining Companies who have given their consent to this quantum of compensation.

I can quite understand the eagerness of this Government to get the President's assent to this Bill. In that eagerness, without offending anybody, I will have to state that they have bartered away the rights of this House. So many times the Mining Companies

(SRI K. S. VASAN.)

have questioned the competence of this Legislature, and competence of this Government to embark on a measure to nationalise the Gold Mines. At all times this House and the Government of the State have replied in a fitting manner that this Legislature and this Government have the competence to legislate and take over the mines. When we have that authority we have also the competence to fix up the terms of compensation also. We need not have discussed this with the Mining Companies or anybody else. Even with regard to the quantum of compensation we need not take any directive from the Central Government. Yesterday the Hon'ble Minister stated that there was no directive and nobody compelled us to pay so much but they have advised and the Government have agreed to do it and that therefore if we wanted to criticise, we should criticise this Government and none else. Sri V. M. Mascarenhas says that this is a very fair compensation and says that anybody who would oppose this would be insane. There was a time when such a thing was considered insane in this country. Now nobody would say that.

Sri V. M. MASCARENHAS.—I did not say like that. What I stated was, merely because a concern has earned profits 65 to 70 times, to say it should be handed over, is insane.

Sri K. S. VASAN.—There is going to come a time when nationalisation of such concerns would be without any compensation. That time cannot be prevented at all by people of your thinking. It may appear to be very insane now; it is sane and moral in the eyes of the country.

It is not only that we pay Rs. 164 lakhs in order to acquire the mines, and I again repeat today what I stated yesterday, that we are giving up many other things, *viz.*, about 50 lakhs which is justifiably due to this industry. We are taking over their liabilities which was explained by the Minister in a very easy manner that it would be spread over to several years and so it would not be very difficult to shoulder. The liabilities are to the tune of Rs. 136 lakhs and there is an item of liability as undisclosed and unspecified liabilities. Even now the Mining Companies would not have told the Government and the Government would not be in a position to know what exactly that liability would be. I would cite one instance. The Management of this industry whether it is a private company or Government is liable to pay compensation under the Workmen's Compensation Act for the occupational disease contracted by the workers. Now it is not possible for anybody to say what that compensation would be, how many of the workers have contracted silicosis, whether it is primary stage or anti-primary stage or secondary. All these things should have been considered; these may run to several lakhs more. Very recently, we had an experience in this regard in respect of the Oorgaum company. So, in order to undertake these mines, Government have not only come forward to pay Rs. 164 lakhs but they have taken all these unspecified liabilites, which run into several lakhs more.

Under these circumstances and as I have in the beginning stated, in order to uphold the prestige of this House and see that this legislature has not only the competence to legislate but also the competence to fix the quantum of compensation, we need not have listened to the advice of anybody, whether it is the Central Government or any other agency. I accused this Government of having sold away the rights of this House in this bargain.

In consideration of these I vehemently oppose this section and oppose payment of compensation.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈ ಪರಿಹಾರ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಕೊಡಲು ಸೂಚಿಸಿರತಕ್ಕ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೆನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಉದ್ದವಾದ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ದೀರ್ಘವಾದ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ ಈ ಸಭೆಗೆ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೊರಟು ಶ್ರೀ ಟಿ. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರಿಯವರ ನೆರವು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಈ ಮಸೂದೆ ಇಷ್ಟು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಈ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ

ಬರಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರು.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I rise to a point of order. I want a ruling from the Chair whether what the member is stating would be relevant here. My submission is it is wholly incorrect.

Sri L. SIDDAPPA.—My submission is that the Hon'ble Minister stated that the compensation was fixed on the advice of the Central Government and the officers of the Central Government and that we have to bow down to their directive.

Mr. SPEAKER.—I was not present on the occasion when the Minister stated all those things.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರಿಯವರ ಒಂದು active assistance ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಈ ಮಸೂದೆ ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಈ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಪ್ರಿವಿಲೇಜ್ ಕೊಶ್ಚನ್‌ಕೂಡ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಇವರು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಒಂದು ಅಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೀಡು ಮಾಡಬಹುದೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆ ಹೇಳಿಕೆಯಿಂದ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ, though the subject is on the concurrent list and though the enactment should get the assent of the President.

Mr. SPEAKER.—May I bring to the notice of the House that while discussing this Bill, all those who have helped in this case deserve your praise and commendation, but the names of such persons need not be dragged in just to disparage others, unnecessarily ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ನಾನೇ ಹೊಸದಾಗಿ ಯಾರೊಬ್ಬರ ಹೆಸರನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ಬಳಸುತ್ತಿಲ್ಲ. The Minister has himself admitted.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—What happened was when an Hon'ble Member made a reference to the present Finance Minister, I had to mention only by way of reply. That is all what happened. One of the members stated that when there was one Finance Minister one figure was arrived at and during the time of the present Finance Minister another figure was arrived at. I had to rebut it and state what I have said.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ನಾನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಏನು ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆಂದರೆ,—ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕವರಮೇಲೆ ಒಂದು ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ನನಗಿಲ್ಲ;—ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಪಾಸ್‌ಮಾಡುವಂಥ ಹಕ್ಕು ಈ ಸಭೆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ಮಸೂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಲು ಮಾನ್ಯ ಮಹಮದ್ ಇಮಾಂ ಸಾಹೇಬರವರು ಕೂಡ ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಈ ದಿವಸ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂರವರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿರಲಿ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಅವರು ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಡೆಸಿದಂಥ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಅವರು ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋದಂಥ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಈ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥ ಜನರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅನವಶ್ಯಕವಾದ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಹೋಗಬಹುದು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಿದ್ದರೆ ಅವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಏನೂ ಅಂಥ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅವರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ನೆಪಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅದನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೊಂದುವೇಳೆ ನಾನೇನಾದರೂ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲದ ಸಲ್ಲದ ಆರೋಪಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವರು ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಹೂಡಿ ಪರಿಹಾರ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ನಿನ್ನೆಯದಿವಸವೇ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅವಸರಪಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂಕೂಡ ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ವ್ಯಾಸ್ಕರನ್‌ಹ್ಯಾಸ್‌ರವರು ಆ ರೀತಿ ವಾದಮಾಡಲು ಅವರೀಗ ಯಾವ ಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಬಹುಶಃ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅವರ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಯಾವತ್ತೂ ಸಟ್ಟಾವ್ಯಾಪಾರ ಷೇರ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮತ್ತು ಬುಲಿಯನ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೇ; ಇವು ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರುಗಳಿರುವತನಕ ಹೀಗೇ ಇದ್ದೇಇರುತ್ತವೆ, ಈ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜನರು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರರೆಂತಲೇ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಬಿಗುಮಾನದಿಂದಲೇ ಯಾವತ್ತೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿರುವ ಬಂಡವಾಳಕ್ಕಿಂತ 22 ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಷ್ಟು ಮೊಬಲಗನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿದ್ದಾಗ್ಗೂ ಈ ಮೊಬಲಗನ್ನು ನೀವು ಖೋತಾಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ ಎಂಬುದಾಗಿಯೇ ಅವರು ಈಗಲೂ ಸವಾಲು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿರತಕ್ಕವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಹಿಂದಿನ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡುಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಂಥ ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆಸಿದ್ದವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಜೈಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೂ ಹಾಕಬಹುದು. ಹಾಗೊಂದು ವೇಳೆ ಆ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥ ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ ಆತನ ವಂಶದವರನ್ನೇ ಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಇದೇನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರು ಆತನ ವಂಶದವರನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಪಿಕ್ಚರ್ ಯಾವುದು ? ಇದು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಅಷ್ಟಕ್ಕೇಕೆ ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟು ಆವೇಶ ?

Sri T. MARIAPPA.—This can go no further. He must be justified in making remarks.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ನಾನು ಆ ವಿಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರ ವಾದದಲ್ಲಿ ಈ ಪರಿಹಾರ ಜಸ್ಟಿಫೇರ್‌ಆದದ್ದು ಎಂತಲೇ 31 ನೆಯ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲನೀಡಲು ಹೊರಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟೋ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನ್ವಯಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಸರ್ವೀಸಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾದೇಶವನ್ನೇ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅಡವಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಉದ್ಯಮ ತಲೆಎತ್ತಿ ಈಗಾಗಲೇ ಹತ್ತು ತಲೆಮಾರುಗಳು ಕಳೆದುಹೋಗಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ 87.8 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟುಮಾತ್ರ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಅದಕ್ಕೆಮೇಲೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ನಾವು ಪರಕೀಯರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನರಸ್ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರಂತೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಅಗಾಧವಾದ ಪರಿಹಾರದ್ರವ್ಯ ನೀಡಲು ಹಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ನಮಗೆ ಸಾಲ ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರಂತೆ. ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೇಮ ! ಎಷ್ಟು ದಯೆ !

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—It is in the larger context and larger sense.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ತಾವು ಯಾರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೀರೋ. . . .

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—You put the same arguments against me. I am here to reply. Don't go to posterity ; you may hang me here if you want.

(*Applause*)

3 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಕಾನೂನು ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಇದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 87 ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಕೇಂದ್ರದವರು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರು, world publicity ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು, ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣದ ವಿಷಯ ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆಬಂತು, World Bank ಕೂಡ ಏನೋ ಒಂದು ರಿಮಾರ್ಕ್ ಮಾಡಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ನನಗಂತೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಇನ್ನು ಏನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟುಹೇಳಿ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಸಾಕಾಗಿದೆ (ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಗು !) ಏನೋ ಇದ್ದವಿಷಯ ಹೇಳೋಣ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಚಾಟಿ ಈ ರೀತಿ ತಿರುಗಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ "Though it is arguable that the compensation is in excess, it depends upon the angle of outlook" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಅದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವಂಥ ದೃಷ್ಟಿ ಕೋನದಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ. ಎಂದರೆ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಏನೆಂದರೆ, ನಾವು ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪರದೇಶದವರ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದವರ ಉದ್ಯಮಗಳು, ಹಣಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವೆ.

Sri A. V. NARASIMHA REDDY (Bangalore South).—On a point of order, Sir. The Hon'ble Member is simply repeating the arguments put forth yesterday by the Hon'ble Minister. He is not speaking on any particular clause. He is meeting the arguments advanced by the Hon'ble Minister.

Mr. SPEAKER.—I have heard him sufficiently. He is meeting the arguments of the Hon'ble Minister. There is no point of order.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ನಿನ್ನೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹ ರೆಡ್ಡಿಯವರು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾವಾಗಲೋ ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ (ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಗು !). ಪರದೇಶದ ಬಂಡವಾಳ ನಮಗೆ ಬೇಕು, ಪರದೇಶದವರನ್ನು ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ವಿರೋಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇಳಿದರು. ನಾವಾದರೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲ ದೇಶದ ಜೊತೆಯಲ್ಲೂ ಬಹಳ ಮಿತ್ರತ್ವದಿಂದ ಇರಬೇಕೆಂಬ ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಾನೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೂ ಮುಂದುವರಿದ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಅಮೆರಿಕಾ ಮುಂತಾದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನೂ, ಒದಗಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ technical know howನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಶೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಆದರದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಬರುವ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿ ಈ ಜನಾಂಗಗಳು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಮುಂದುವರಿಯುವ ತನಕ ಅವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡವರು ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ World Government ಬರಬೇಕು, World Bank ಇರಬೇಕು, ಈ ರೀತಿಯೆಲ್ಲಾ ಆಗಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ strings ಇರಬಾರದು.

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಕೊಡುವವರಿಂದ humiliate ಆಗಬಾರದು. ಇದೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ತತ್ವ, ಅದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು 'ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆಯಲ್ಲಾ' ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಾರಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೂ ನಾವು ಇವತ್ತು ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. Sri V. M. Mascarenhas was jumping at the very idea of having so much assets are lying at the yard of the mines, but he has forgotten to take the liabilities into account of which the Hon'ble Member Sri Vasan was very kind enough to apprise the House ಆದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಭೆಯ ಗೌರವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ನಾವು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಭಾರಿ ಮೊತ್ತ. ಈ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಮೊದಲನೆ ಸಲ ಪರದೇಶದವರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿದ್ದಂಥಾ ಒಂದು ಕಂಪೆನಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಯಾರೇ ಹೇಳಿರಲಿ, ಯಾರು ಏನೇ ಕಾರಣ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿ ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ 'generosity' ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಮಾತು. Nobody should be so generous at the cost of others; particularly the India Government or the Mysore Government cannot be generous at the cost of the poor people and the exchequer of the poor State. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಈ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇವೆ, ಸ್ವಾಮಿ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ನಾಗಯ್ಯರೆಡ್ಡಿ (ಗೌರಿಬಿದನೂರು).—ನಾನು ಈ ಒಂಭತ್ತನೇ ವಿಧಿಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಸ್ವಾಮಿ. ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ನಿನ್ನೆ ದಿವಸ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ರವರು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ರವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು 14 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳಿದರೆ ನಾವು 87 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು, ಅದನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನೀವು 119 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ನೋಡಿ, ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಹತ್ತಿರ ನೆಗೋಷಿಯೇಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇರಲಿ, ಆ ಒಂದು ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಹೋಗೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ 119 ಲಕ್ಷ ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಷನಲೈಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷ ನ್ಯಾಷನಲೈಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೇ ನಿಂತರೋ ನನಗಂತೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಈಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಗಣಿಯವರು ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಈಗ ವರ್ತಮಾನ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಗಣಿಯಲ್ಲಿ wrong tract ತೆಗೆದು ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೀಗೆ ವಿಧವಿಧವಾದ ವಿಚಾರ ಬರುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಇದನ್ನು ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷದಿಂದ ಏಕೆ ನ್ಯಾಷನಲೈಸ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. 119 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು Bargain ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತಾ 164ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ನ್ಯಾಷನಲೈಸ್ ಮಾಡಬೇಡಿ, ನಮಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಷನಲೈಸ್ ಮಾಡುವುದೇ ಅನುಕೂಲ, ನಮಗೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆವು. ಆದರೆ ಕಮಿಟಿಯವರು ಇದನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲೈಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಇದರಿಂದ ಲೈಯಬಿಲಿಟೀಸ್ ಜಾಸ್ತಿ, ಅವರಿಗೆ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಡಮೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ರಾಜ್ಯ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ನಮಗೆ ಫಾರಿನ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಬೇಕು, ಫಾರಿನ್‌ನಿಂದ ಅನೇಕ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳು ಬೇಕು, ಈ ಸಾರಿ ಎರಡನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ 500 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬರಬೇಕು, ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾವು ಒಂದು ಕೋಟಿ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಫಾರಿನ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಷನ್ (shun) ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಅಪಘಾತ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿರುವುದು ಬಹಳ ಸಹಜವಾದದ್ದೇ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಇದನ್ನು ನಾವು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ 2-3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೂ ಇದನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕು. ಹೀಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ನಾನು ಖಂಡಿತ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ 1 ಕೋಟಿ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹೋದರೂ ಸಹ ನವೆಂಬರ್ ಒಂದನೇ ತಾರೀಖಿನ ಒಳಗೆ ಈ ಗಣಿಯನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲೈಸ್ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಯಾರೋ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರ ವಂಶೀಕರನ್ನು hang ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇಂಥವರೂ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ತಿಳಿದರೆ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಯಾತ್ರಿಕರು ಬರುವವರೂ ಕೂಡ ಬರುವುದಿಲ್ಲ (ನಗು!) ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ ಅವರ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಯಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಇವರು ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟೋ, ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ! ಅವರ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಂಡವರ ಜೇಬಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿದರೆ ಏನೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಕಂಡವರ ಜೇಬಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿದರೆ ನವನಾಗರೀಕರು ನಾವು, ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೋ ಏನೋ! ಅಂಥಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿ. ನಾಗಯ್ಯರೆಡ್ಡಿ.)

ಯಲ್ಲಿ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಫಾರಿನ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ನಾವು ಷನ್ (shun) ಮಾಡಕೂಡದು. ಅದರಿಂದ ದೇಶ ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಜಾಗ್ರತೆ ನಾವು ಈ ಗಣಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಅದರ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ಪಡೆಯ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿ ಈ ಕಾಂಪೆನ್ ಸೇಷನ್ ಕ್ಲಾಜ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಅನು ಮೋದನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ವಿಷಯ ಗಳನ್ನೂ ಆಗಲೇ ಚರ್ವಿತ ಚರ್ವಣವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೂ ನಾವು ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಭಾವ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥ ವನ್ನು ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರಭಾವ ಎಂದರೆ ಎರಡು ತರಹ ಇದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಭಾವವೂ ಇದೆ, ಕೆಟ್ಟ ಪ್ರಭಾವವೂ ಇದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇ ಪ್ರಭಾವ ಎಂದು ಹೇಳಿ ದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಹೇಳ ಲಿಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕು ಇದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಬಿಡುವುದು ನಮಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ನಿನ್ನೆ ದಿವಸ ಏಕೆ 164 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆವು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಅವರೇ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ 164 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅನೇಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು 164 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡ ಬೇಕಾದ್ದು ಧರ್ಮ, ನಾವಿದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ತಪ್ಪಾಗು ವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು, ಅದರ ಸೂಕ್ತಾ ಸೂಕ್ತತೆ ಯನ್ನು ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಇದು ಕೊಡ ಬೇಕಾದ್ದು ನ್ಯಾಯ, ಅನಿವಾರ್ಯ ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಮನನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಪ್ರಭಾವ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಪ್ರಭಾವ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನೀವು ಪ್ರಭಾವ ಎಂದು ಹೇಳ ಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದರೇನು? ಬೇರೆಯವರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳ ಗಾಗಿದ್ದೀರೆಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲವೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಮನುಷ್ಯ ಸರ್ವಜ್ಞ ನಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಒಂದುವೇಳೆ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀವು ಹೇಳುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, 87 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪಾಸ್‌ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಅಧ್ಯ ಕ್ಷರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಗೋಸ್ಕರವೇ advised ಆಗಿ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 31ನ್ನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇಂಥವು ಕಾನೂನಾಗಬೇಕಾದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಅನುಮತಿ ಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನಮೂದಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮಂಥವರನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಿದ ರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆರ್ಟಿಕಲ್ 31 ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿ ನಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಪ್ರೈಮ್‌ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ರವರು ಒಂದು ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಇಡೀ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರೈಮ್‌ಮಿನಿಸ್ಟರ್. ಅವರು ಹೇಳಿ ರುವುದು ಮೂವತ್ತಾರು ಕೋಟಿ ಜನಗಳ ಪರವಾಗಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ.

There is no room for expropriation. We give this assurance. It is only for this reason that the President retains thepower of giving assent.

Sri L. SIDDAPPA.—We did not want you to expropriate. What we say is, give due compensation. You need not be unduly generous.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—We are not unduly generous. 87 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆವು ಎಂಬು ದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಲು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾನು confidenceನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದಕ್ಕೆ my confidence has not been properly used ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. I have made it very clear.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ಇದಲ್ಲದೆ 135 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ liability ಇರುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ನಾವು 87 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದಾಗ ಕಂಪನಿಯವರು 14 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ದರು. 87 ಲಕ್ಷದಿಂದ 164 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇದೇನೇ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಾವು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೀರೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದ ಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಂಬಿಕೆಯೊಳಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು Leader of Oppositionಅವರನ್ನು ನಂಬಿಕೆಯೊಳಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಶ್ರೀ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂರವರನ್ನೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೆವು.

Sri L. SIDDAPPA.—He has agreed only for 87 lakhs.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—He was a party; when we initiated the discussion, he and Sri Pattabhi Raman were there. We did not want any hush hush in this matter. In spite of this if you are not convinced, I should say that the confidence is misplaced.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—On a point of order, Sir. The Hon'ble Minister was making certain allegations to the effect that the confidence reposed in us was misplaced. We would like him to elaborate and explain. It will be a breach of privilege if he does not properly explain.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—Making use of that word, if he misused that word, it is another example of misplaced confidence.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I may be permitted to clarify my position, Sir.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I have not yielded, Sir. I yielded only to the point of order.

ನಿನ್ನೆ ನಾನು ಹೇಳಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಭೆ ಗಮನಿಸಿದರೆ ಯಾತಕ್ಕೋಸ್ಕರ 164 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—Sir. it is a point of order. Rule 146 of the Rules of Procedure says :

> "146 (1) The matter of every speech must be strictly relevant to the matter before the Assembly.
>
> (2) A member while speaking must not—
>
> **(*b*) Make a personal charge against a Member."

The Hon'ble Minister who was speaking was making some personal charge against a Member of this House and therefore there is a breach of privilege.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I said 'misplaced'.

ಇದರಲ್ಲಿದ್ದುದ್ದು ಇಷ್ಟೆ. 87 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಆಗಲೇ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಪುನಃ ಅದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದದ್ದು ಅಪ್ರಕೃತ. ಶ್ರೀ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಅಂದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು. ಬಹುಶಃ ಅವರು elaborate ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ವಿನಾ ಇನ್ನು ಯಾರೂ ನನ್ನ ಗಮನದಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಗಣನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಯಾರ ಹತ್ತಿರವೂ ನೇರವಾಗಿ, ಅಥವ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಇದರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಜೊತೆಗೆ ನಾವು ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬಿಲ್ ಪಾಸ್‌ಮಾಡಿ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ತರಿಸದೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

Mr. SPEAKER.—May I bring it to the notice of the Hon'ble Minister? Why do you bring in the name of the Central Government here? You have taken a decision under that advice.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Because so many Hon'ble Members made a reference to compensation, I took the House into confidence and disclosed certain facts. There is nothing wrong It is a concurrent subject and I cannot act freely in the matter. I have the authority of the Central Government to state that this figure of compensation has been fixed at their instance and as desired by them. I have accepted their advice. I do not want anybody to think that the Mysore Government volunteered, *suo motu* of their own accord agreed to this figure. I have agreed because I found justice and soundness in the argument advanced by the Central Government. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. 164 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ.

Therefore, I feel Sir, that there is nothing I can add.

Mr. SPEAKER.—The question is :

> "That Clause 9 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 9 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—The House will adjourn for lunch after finishing this Bill. Next clause. Clause 10.

***Sri S. SRINIVASA IYENGAR** (T. Narsipur).—Sir, I beg to move :

> 'That for words "three months" the words "one year" shall be substituted wherever they occur.'

ಸ್ವಾಮಿ, ಹತ್ತನೆ ವಿಧಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. For the words "three months", "one year" shall be substituted wherever they occur. ಈ ಹತ್ತನೆ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯ ಯಾವರೀತಿ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಧಾನ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ದಿವಸ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದಿನ three-fourths of the amount of Rs. 164 lakhs ಎಂದರೆ 123 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಗದಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಉಳಿಕೆ ಮೊಬಲಗಾದ 41 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಮೂದಿದೆ. ಈ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ, ಯಾತಕ್ಕೆ ಈ ಅವಧಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಕಂಪೆನಿಗೂ ಚರ್ಚಾಸ್ಪದವಾದ ವಿಷಯವಿದ್ದರೆ, ಯಾವುದಾದರೂ disputeಇರತಕ್ಕ ವಿಚಾರವನ್ನು arbitratorಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಅವರಿಂದ ತೀರ್ಮಾನ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲಾವಕಾಶಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಎಂದು ಅವಧಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟು

(SRI S. SRINIVASA IYENGAR.)

ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ 12ನೆ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಕಂಪೆನಿಯ ವಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು 30 ದಿವಸಗಳ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಮೂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ ಯಾವೊತ್ತು ಈ ಕಂಪೆನಿಗಳ ಆಡಳಿತ ನಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಆ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಮೂವತ್ತು ದಿವಸಗಳೊಳಗೆ ಮಾಲು ಹಾಜರಿ ತಃಖ್ತೆಯನ್ನು ತಯಾರ್ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಹಾಗೊಂದುವೇಳೆ ಮೂವತ್ತು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ತಃಖ್ತೆಯನ್ನು ತಯಾರ್ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗದೆ ಹೋದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಅವಧಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಲು ಹಾಜರಿ ಪಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲದೆ ಏನೇನು ಬರುತ್ತದೆನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ನಾವು ಕಂಪೆನಿಯ ಆಡಳಿತನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಯೋ ಆ ದಿವಸ 123 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಗದಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು ಇನ್ನು ಕೇವಲ 41 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ಈ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿರುವ ಕಾಲಾವಕಾಶ, ನಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಬಾಕಿ ಕಂಪೆನಿಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವಾಗ ನಗದಾಗಿ ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಗದಾಗಿ ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡಬಹುದು ಅಥವ ಬೇರೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಒಂದೇ ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬಹುದು ಅಥವ ಅನೇಕ ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಬಹುದು ಎನ್ನುವ ರೀತಿ ನಾವು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಏಕ್‌ದಂ 123 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆ ದಿವಸವೇ ನಗದಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಕೇವಲ 41 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಆ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ, ನಮ್ಮ disputes ಯಾವುದಾದರೂ ಬಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು arbitratorಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಕಾಲ ಇಲ್ಲದೆಹೋದರೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದ ತಕ್ಷಣ ಆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಆ ಅವಧಿ ಕಳೆದುಹೋದರೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವಹಿವಾಟು ನಡೆಸುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆ. ಇದರ ಮಾಲು ಹಾಜರಿ ತಃಖ್ತೆ ಏನಿದೆಯೋ ಅದು ಬಂದಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅವಧಿಯನ್ನು 12 ತಿಂಗಳವರೆಗೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಬಾಧಕವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯು ಸರ್ಕಾರದ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved :

'That in clause 10, for the words " three months " the words " one year " shall be substituted, wherever they occur.'

*Sri J. MOHAMED IMAM.—Sir, I oppose this clause and I have a few observations to make.

Sir, unfortunately in the course of the debate certain remarks have been made by the Hon'ble Minister in charge. I personally know that my friend Sri Siddaveerappa is a capable man. But sometimes, he is very short tempered and does not understand the real situation properly.

Mr. SPEAKER.—I request the Hon'ble Leader of the Opposition to speak on the clause.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Sir, because he has made personal references to myself and Sri Pattabhiraman and said that we have misused the cofidence that was reposed in us . .

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I have personally nothing against Sri Imam or Sri Pattabhiraman Sir. What I said was that the information I disclosed yesterday was misplaced.

Mr. SPEAKER.—I was quite alive to the statements made.

3-30 P.M.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Sir, from the beginning, we have been trying to put this nationalisation on a non-party basis. I myself supported the then Chief Minister and said that we will be one with them on this issue. Accordingly, I consented to be a member of that Committee. That Committee drafted a very good Report and submitted it to Government. When a special resolution was brought before this House, the House unanimously supported the question of nationalisation and the House was very eager that the entire mines should be nationalised. Then myself and Sri Pattabhiraman were invited to accompany the delegation to Delhi, at least to show that the demand was a unanimous one and in this matter individual parties were not concerned and it was a unanimous decision. We went there and had meetings with certain Mininisters including the Finance Minister to advise us with regard to the policy of compensation in

such a way as to not discourage the foreign capital. We met John Taylor & Sons and we were there for two or three days. We pressed that the compensation amount should be 87 lakhs but John Taylor & Sons could not agree for less than two crores. But the then Chief Minister Sri K Hanumanthaiya was for only 87 lakhs. Afterwards it was understood that after our return to Bangalore we must pursue the matter, discuss with them and come to an understanding.

Well Sir, since then, I must say with great regret, neither myself nor Sri Pattabhiraman were consulted regarding payment of compensation. Beyond that what happened in Delhi we do not know anything and we are not a party for this 164 lakhs or even 119 lakhs. Whatever has been done, has been done by the Government. My complaint is this. When both of uswere associated with the delegation, when the Government wanted our view and when we assured them that this shall not be a party matter, it was the duty of the Minister to have taken us into his confidence when the payment of this compensation was accepted. They did not think it worthwhile to do so. I do not know whether it was because there was change in the Government or their attitude or for any other reason, we were not consulted and whatever compensation that has been agreed now has been done so arbitrarily by the Government and the Minister is alone responsible. So, I must repudiate that charge; we have not in any way misused the confidence. We wanted to help the Government. Perhaps, if we were taken into his confidence, it would have been more helpful to him; so that charge is baseless.

Secondly, Sir, the compensation is the most important factor in the whole negotiation. There was that Committee. The Government would have done well to consult that Committee, which was constituted and which, perhaps, still exists; it has not yet been abrogated.

MR. SPEAKER.—Hon'ble Member cannot stretch his argument too far. He is speaking on the previous clause. So far as the charge was concerned, he was entitled to make a reply and that he has done.

SRI J. MOHAMED IMAM.—Now regarding the mode of compensation and how it should be paid. Government want to protect themselves with regard to the liability. It is about that that I am speaking. Are they sure about the liability? Yesterday, I put a question to the Hon'ble Minister whether they were sure of the commitments of the Government. It may be true that they are going to get gold worth fifty lakhs. It may be that they have got to spend 80 to 90 lakhs. It may be that they have got cash on hand. But, I do not know what the position is till the 1st of November. Till the 1st of November the Company can sell gold and get cash. So, I wanted a proper assessment of these liabilities. My feeling is that we are groping in darkness. It may be 164 lakhs or in course of time it may be 2 crores. I wish the Minister had referred this to the Committee. It consists of experts and accountants. I am sorry that the Government have neither referred this to the Committee for assessing the future valuation or the compensation nor consulted those who accompanied the delegation. On the other hand, they have misused the confidence which we reposed in them. We believed them when they said that it would be done on non-party basis. We trusted. But they have not valued that confidence we reposed in them. About the mode of payment, three-fourths should be paid at once and 25 per cent to be reserved so that in case the Company people mismanaged or misbehaved, they might be penalised. Three-fourths of 164 lakhs comes to 123 lakhs.

SRI T. MARIAPPA.—In the case of B. T. C., Government had to pay 90 per cent.

SRI J. MOHAMED IMAM.—I have got my own idea of compensation. I do not want anybody to feel that they have been expropriated. But the sudden change of policy of Government to enhance the compensation from 119 lakhs to 164 lakhs has created certain amount of apprehension and doubt in

(SRI J. MOHAMED IMAM.)

the minds of the public. It is left to the Government to convince us as to the reasonableness of this compensation.

Mr. SPEAKER.—When once a decision is taken on this by this House, it cannot be discussed again. A decision has been taken already.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Therefore some unpleasant situation has been created. We have done our duty and we have expressed our views. Under these grounds I technically oppose this clause.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).— ಸ್ವಾಮಿ, ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಖಂಡಿತ ಸಾಲದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಂಪೆನಿಯವರು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ವಿಲೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ವದಂತಿಯಿದೆ. ಅವರಮೇರೆ ನಮಗೇನು ಹಿಡಿತವಿದೆ? ಒಬ್ಬರು ಡೈರೆಕ್ಟರು ಇದ್ದರು, ಈಗ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಫೀಸರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಎಷ್ಟೇ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಕ್ಸೆಸ್ ಇಲ್ಲ, ಮೀಟಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಬಹಳ ಕಂಟೆಮ್ಟ್‌ನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. 3 ತಿಂಗಳಾದರೆ ತನಿಖೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ಬೇಕೇಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ಅಸೆಟ್ಸ್ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ನವೆಂಬರ್ ಒಂದರ ದಿನ ಅದು ಇರುತ್ತದೆಯೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ವಿರೋಧಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕೇ ಅವರು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲರೂ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

*Sri Mulka GOVINDA REDDY.—I oppose this Section 10. It reads as follows:

> "Three-fourths of the amount of compensation payable to each of the Companies under Section 9 shall be paid to them in cash on the vesting date and the remainder shall be paid to them in cash within three months from the vesting date:
>
> Provided that if within a period of three months from the vesting date any dispute is referred to arbitration under sub-section (2) of Section 8, it shall be lawful for the Government to retain the whole or any part of such remainder as may be necessary to satisfy any claim which may arise in relation to such dispute, and the amount so withheld shall be disposed of in conformity with the decision of the arbitrator."

Sir, some of the members here speaking on this Bill were arguing that we need foreign capital for the prosecution of the Second Five-Year Plan. When they say it, I really fail to understand their sanity or wisdom in making payment in cash of such a huge amount to this concern. They should have made payment in bonds. Even the remainder is to be paid in cash within three months from the vesting date. My friend Sri Srinivasa Iyengar has moved an amendment that the period is too short. Many a time some disputes will have to be referred and decision arrived at and the period that has been fixed is too short a period. The mischief, if any, that has been done or caused to have been done by these Companies will not be unearthed within such a short period. It is but right that the period should not be less than one year as in some other cases where nationalisation of some concerns was undertaken. The period fixed was one year and why this preference has been shown in this particular case, I fail to understand. When we make this allegation we are suspicious that there must be something behind the scene that is going on and that is why the period that has been fixed is too short and one year period is a reasonable period and the amendment that has been moved by Sri Srinivasa Iyengar deserves to be accepted if there is fair sense and wisdom on the part of Government.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—It is only with fair sense and wisdom Government have put in three months. I cannot help those who begin to suspect where there is nothing to suspect. So far as the position is concerned, we are dealing with a foreign firm. When once you take away their property naturally they are interested to clear away and they have no subsisting interest to stay on. Of course it throws a great deal of burden

on us to work right from the beginning. I have already set up machinery to start with the work so that they may not sleep over. You will see from clause 13 wherein it is stated that after the commencement of this Act, the Government have the power of entry and examination of the mines and as for any other detail. Therefore, there is no doubt a great responsibility on the Government to see that within the stipulated period other elementary things are done. I am sure if people are vigilant they can do it within three months. If they are lazy, even if we give 3 years they will not do it. I hope they will rise to the occasion.

I therefore feel there is no reason to prolong the question any longer especially when this is a matter left for arbitration.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—One information. Hon'ble Minister referred to clause 13. I would like to know the position and. . . . .

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—We have been at it and as a matter of fact we know certain details. We are aware there is much force in some of your observations. Of course the Companies were not communicative enough. That is a thing which I have myself made clear more often than not. With regard to the point raised by Hon'ble the Leader of the Opposition, that we did not take him into confidence at later stages, I should like to state that it was not done purposely. Events moved so quickly that it was not possible to do so. It was not a prolonged discussion that we were accustomed to. That is the reason why we could not consult him at later stages.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I press the amendment Sir.

Mr. SPEAKER.—The question is:

'That in Clause 10, for the words "three months," the words "one year" shall be substituted wherever they occur.'

The motion was negatived.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That Clause 10 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 10 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 11. There is an amendment to this clause.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Sir, in this Clause there is a very small amendment. I move.

'That in sub-clauses (1) and (2) for the words "vested in the Government" the words "vested in the State" shall be substituted."

This is only a verbal amendment and may be accepted.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Is not concurrence of the Government of India necessary even to change this?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Yes, I have taken their concurrence.

(*Laughter*)

Mr. SPEAKER.—The question is:

'That in sub-clauses (1) and (2) for the words "vested in the Government" the words "vested in the State" shall be substituted."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That Clause 11, as amended, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 11 as amended was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clauses 12 to 16. There are no amendments. The question is:

"That Clauses 12 to 16, both inclusive, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clauses 11 to 16, both inclusive were added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Preamble. There is an amendment to the Preamble.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Sir, my amendment is:

'For the words "mining gold" the words "gold mining" shall be substituted.'

Mr. SPEAKER.—The question is :

'That for the words "mining gold" the words "gold mining" shall be substituted.'

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Clause 1, Preamble and Title. The question is :

"That Clause 1, the Preamble as amended and the Title, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 1, the Preamble as amended and the Title were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Sir, I beg to move :

"That the Kolar Gold Mining Undertakings (Acquisition) Bill, 1956, as amended, be passed."

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the Kolar Gold Mining Undertakings (Acquisition) Bill, 1956, as amended, be passed."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Now the House will rise and meet at 4-20 P.M.

The House adjourned at Fifty Minutes past Three of the Clock and reassembled at Twenty Minutes past Four of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair.]

MYSORE UNIVERSITY BILL, 1956.

Motion to consider

*Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—Sir, I beg to move :

"That the Mysore University Bill, 1955, as reported by the Joint Select Committee, be taken into consideration."

While moving this motion I wish to bring to the notice of this House that the Joint Select Committee met nine times and had long deliberations almost on every clause of the Bill. They had the benefit of hearing the representatives of the University Teachers' Association and University Affiliated Colleges' Association. They also heard Dr. M. Shivaram with reference to Medical Colleges. Sir, the Report is a unanimous report. The difference of opinion that existed on several matters were ironed out and harmony established and in this respect they have given their whole time and wholehearted endeavour in making the Act as good as possible. I wish to express and convey my personal gratitude to all the Members who have with devotion and zeal completed this great work of reorganising the University. I also express my gratitude to the several important witnesses who have given valuable evidence.

4-30 P.M.

The most important aspect of the question that was before the Committee was to ensure autonomy in academic matters, autonomy in administrative matters and autonomy in financial matters as recommended by the various bodies. That has been ensured in a very large measure—I might be permitted to say, in the fullest measure that is possible. Thus the University will be set on its foot to grow on its own initiative to develop on the lines dictated by the academicians of the University and progress usefully.

Sir, on two points there were keen discussions in more than one meeting. That was regarding the provisions to be made for compulsory Social Service.

The Select Committee has recommended:

"The question of providing for compulsory social service engaged the attention of the Committee for a considerable time. The need for such a provision as well as the difficulties attendant upon, make such social service compulsory, was examined at great length. It was ultimately decided that at the